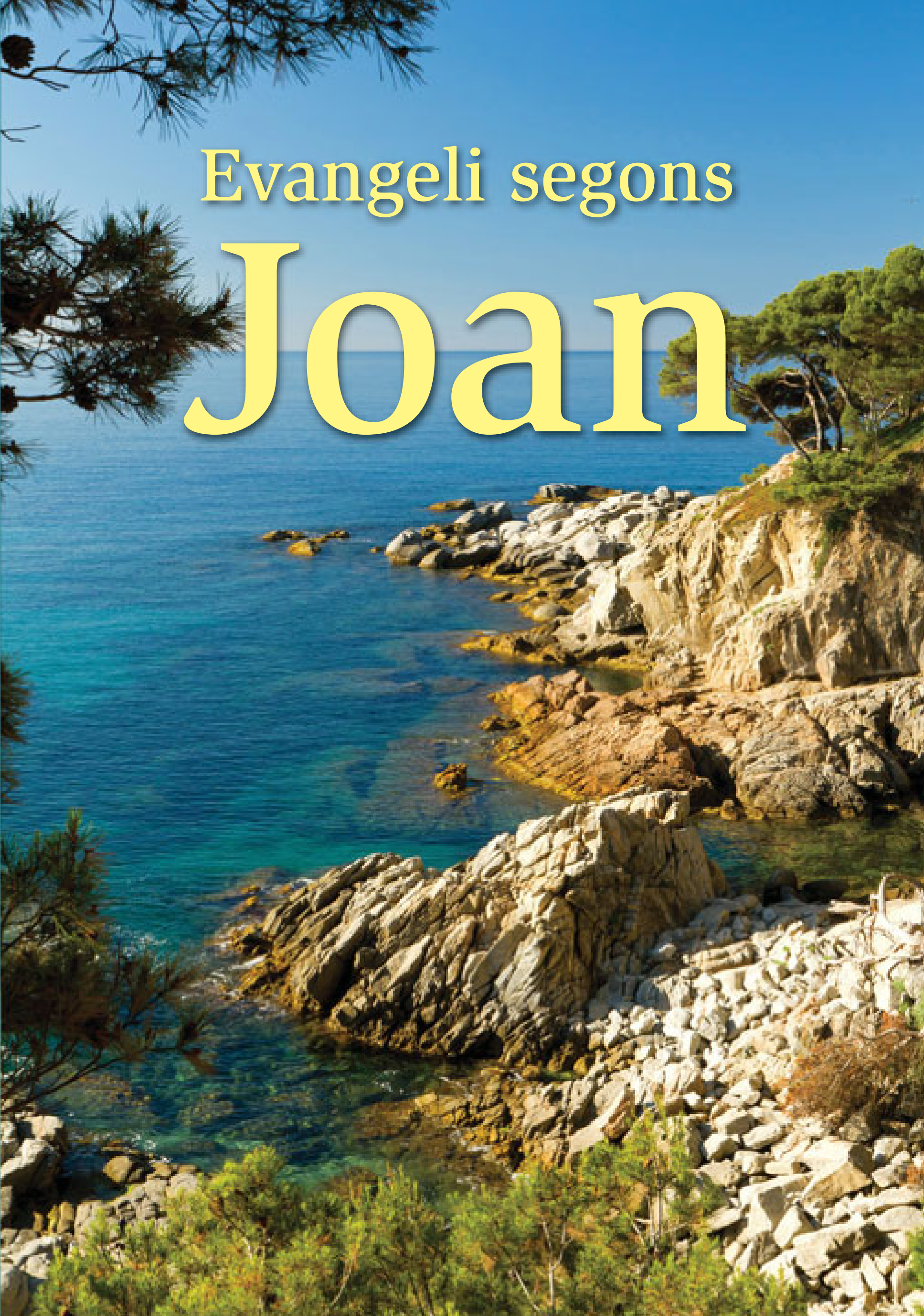
Evangeli segons

Joan

Evangeli segons

Joan

Societat Bíblica **Trinitària**
Tyndale House, Dorset Road,
London, SW19 3NN, England

EVANGELI SEGONS JOAN

Joan Català
Codi de producte: CATJN

ISBN 978 1 86228 378 7

Trinitarian Bible Society
Tyndale House, Dorset Road,
London, SW19 3NN, England
Registered Charity Number:
233082 (England) SC038379 (Scotland)

Evangeli segons

Joan

1 En el principi era el Verb, i el
Verb era amb Déu, i el Verb
era Déu.
2 Ell era en el principi amb Déu.
3 Per ell foren fetes totes les co-
ses, i sense ell res no fou fet del
que ha estat fet.
4 En ell era la vida, i la vida era la
llum dels homes.
5 I la llum resplendeix en la tene-
bra, i la tenebra no la comprengué.

6 Hi hagué un home enviat de
Déu, anomenat Joan.
7 Aquest vingué com a testimo-
ni, a donar testimoni de la llum,
a fi que tots creguessin per mitjà
d'ell.
8 No era ell la llum, sinó que ha-
via de donar testimoni de la llum.
9 La llum veritable era la que il·l-
umina tot home que ve al món.
10 Era al món, i el món fou fet per
ell, i el món no el conegué.
11 A allò seu vingué, i els seus no
el reberen.
12 Però a tots els qui el reberen,
els donà potestat d'esdevenir fills
de Déu, als qui creuen en el seu
Nom:
13 els quals no han estat engen-
drats de les sangs, ni de la volun-
tat de la carn, ni de la voluntat de
l'home, sinó de Déu.

14 I el Verb esdevingué carn, i
habità entre nosaltres, i vam con-
templar la seva glòria, glòria com
de l'Unigènit del Pare, ple de grà-
cia i de veritat.

15 Joan dóna testimoni d'ell, i
proclamà dient: Aquest és de qui
vaig dir: El qui ve darrere meu ha

passat davant meu, perquè ell era
primer que jo.
16 I de la plenitud d'ell tots no-
saltres en rebérem, i gràcia rere
gràcia.
17 Perquè la llei fou donada per
mitjà de Moisès; la gràcia i la veri-
tat fou per mitjà de Jesu-Crist.
18 Déu ningú no l'ha vist mai: el
Fill Unigènit, que és al si del Pare,
ell l'ha fet conèixer.

19 I aquest és el testimoni de
Joan, quan els jueus enviaren de
Jerusalem sacerdots i levites per-
què li preguntessin: Tu, qui ets?
20 I ell afirmà, i no negà, i afirmà:
No sóc jo el Crist.
21 I li preguntaren: Doncs, què?
Ets Elies, tu? I diu: No ho sóc. Ets
tu el profeta? I respongué: No.
22 Llavors li digueren: Qui ets? A
fi que puguem donar una resposta
als qui ens han enviat. Què dius
de tu mateix?
23 Digué: Jo *sóc* la veu d'un que
crida en el desert: Dreceu el camí
del Senyor, com digué el profeta
Isaïes.

24 I els qui havien estat enviats
eren dels fariseus.
25 I li preguntaren i li digueren:
¿Per què bateges, doncs, si tu no
ets el Crist, ni Elies, ni el Profeta?
26 Joan els respongué, dient: Jo
batejo en aigua, però enmig de
vosaltres n'hi ha un a qui vosal-
tres no coneixeu.
27 Ell és el qui ve darrere meu,
que ha passat davant meu, de qui
jo no sóc digne de deslligar-li la
corretja de la sandàlia.
28 Aquestes coses s'esdevingue-
ren a Betàbara, a l'altra banda del
Jordà, on Joan batejava.

29 L'endemà Joan veié Jesús que
venia a ell, i diu: Heus aquí l'A-
nyell de Déu, el qui treu el pecat
del món!
30 Aquest és de qui vaig dir: Dar-
rere meu ve un home que ha pas-
sat davant meu, perquè era primer
que jo.
31 I jo no el coneixia, però a fi
que ell sigui manifestat a Israel,
per això jo he vingut batejant
amb aigua.

32 I Joan donà testimoni, dient:
He vist l'Esperit baixant del cel
com un colom, i restà damunt
d'ell.
33 I jo no el coneixia, però el qui
m'envià a batejar en aigua, ell em
digué: Aquell sobre qui vegis bai-
xar l'Esperit i romandre damunt
d'ell, aquest és el qui bateja amb
l'Esperit Sant.
34 I jo ho he vist, i he donat testi-
moni que aquest és el Fill de Déu.

35 L'endemà Joan era allà una
altra vegada, i dos dels seus
deixebles.
36 I fixant-se en Jesús mentre
passava, diu: Heus aquí l'Anyell
de Déu!
37 I els dos deixebles l'escoltaren
parlar, i van seguir Jesús.
38 Jesús es girà i, mirant els qui
el seguien, els diu: Què cerqueu?
I ells li digueren: Rabbí –que
traduït significa Mestre–, on vius?
39 Els diu: Veniu i ho veureu. Hi
anaren i veieren on vivia, i s'es-
tigueren amb ell aquell dia. Era
vers l'hora desena.

40 Andreu, el germà de Simó
Pere, era un dels dos que havien
escoltat Joan, i l'havien seguit.
41 Aquest troba primer el seu ger-
mà Simó, i li diu: Hem trobat el
Messies –que traduït és: el Crist.
42 I el portà a Jesús. Jesús el mirà
i digué: Tu ets Simó fill de Jonàs,
tu seràs anomenat Quefes –que es
tradueix: Pere.

43 L'endemà Jesús volgué sortir
cap a Galilea, i troba Felip i li diu:
Segueix-me.
44 I Felip era de Betsaida, de la
ciutat d'Andreu i de Pere.

45 Felip troba Natanael i li diu:
Hem trobat aquell de qui va es-
criure Moisès en la Llei, i també
els Profetes, Jesús de Natzaret, el
fill de Josep.
46 I Natanael li digué: ¿De Nat-
zaret pot sortir res de bo? Felip li
diu: Vine i ho veuràs.
47 Jesús veié Natanael que venia
vers ell, i diu d'ell: Heus aquí un
veritable israelita en qui no hi ha
engany.
48 Natanael li diu: D'on em co-
neixes? Jesús respongué i li digué:
Abans que Felip et cridés, quan
eres sota la figuera, t'he vist.
49 Natanael respongué, i li diu:
Rabbí, tu ets el Fill de Déu, tu ets
el Rei d'Israel!
50 Jesús respongué i li digué: Per-
què t'he dit que t'he vist sota la
figuera, creus? Coses més grans
que aquestes veuràs.
51 I li diu: En veritat, en veritat us
dic, des d'ara veureu obert el cel, i
els àngels de Déu pujant i baixant
sobre el Fill de l'home.

2 I al tercer dia hi hagué una
boda a Canà de Galilea, i hi
era la mare de Jesús.
2 També hi fou convidat Jesús i
els seus deixebles, a la boda.
3 I en faltar vi, la mare de Jesús li
diu: No tenen vi.
4 Jesús li diu: Dona, què hi ha en-
tre jo i tu? Encara no és arribada
la meva hora.

5 La seva mare diu als servidors:
Tot allò que ell us digui, feu-ho.

6 I allà hi havia sis gerres de pe-
dra, disposades per a la purifica-
ció dels jueus, de dues o tres me-
sures cada una.
7 Jesús els diu: Ompliu d'aigua
aquestes gerres. I les ompliren
fins dalt.
8 I els diu: Ara traieu-ne, i porteu-
ne al cap de servei. I li'n portaren.

9 I quan el cap de servei hagué
tastat l'aigua tornada en vi, que
no sabia d'on era –però els ser-
vidors que havien tret l'aigua ho
sabien–, el cap de servei cridà el
nuvi,
10 i li diu: Tothom posa primer el
vi bo, i quan han begut força, lla-
vors el més ordinari, *però* tu has
guardat el vi bo fins ara.

11 Jesús va fer aquest inici dels
senyals a Canà de Galilea, i ma-
nifestà la seva glòria, i els seus
deixebles van creure en ell.
12 Després d'això baixà a Cafar-
naüm, ell i la seva mare i els seus
germans i els seus deixebles, i s'hi
estigueren no gaires dies.

13 I era a prop la Pasqua dels ju-
eus, i Jesús pujà a Jerusalem.
14 I trobà en el temple els qui ve-
nien bous i ovelles i coloms, i els
canvistes asseguts.
15 I va fer un assot de cordes i els
expulsà tots del temple, les ove-
lles i els bous també. I escampà
les monedes dels canvistes i cap-
girà les taules.
16 I digué als qui venien els co-
loms: Traieu això d'aquí. No feu
de la casa del meu Pare una casa
de mercat.
17 I els seus deixebles recordaren
que està escrit: El zel de la teva
casa em devorà.

18 Llavors respongueren els jueus
i li digueren: Quin senyal ens
mostres, ja que fas això?
19 Jesús va respondre i els digué:
Desfeu aquest santuari, i en tres
dies l'aixecaré.
20 Llavors digueren els jueus:
Durant quaranta-sis anys va ser
edificat aquest santuari, i tu l'ai-
xecaràs en tres dies?
21 Però ell parlava del santuari
del seu cos.
22 Quan, doncs, hagué ressus-
citat d'entre els morts, els seus
deixebles recordaren que els ha-
via dit això, i cregueren l'Escrip-
tura i la paraula que Jesús havia
dit.

23 I mentre era a Jerusalem per
la Pasqua, durant la festa, molts,

en veure els senyals que feia, van
creure en el seu Nom.
24 Però Jesús mateix no es fiava
d'ells, perquè ell els coneixia tots.
25 I no tenia necessitat que nin-
gú li donés testimoni concernent
l'home, perquè ell sabia el que hi
ha dins l'home.

3 I hi havia un home dels fari-
seus anomenat Nicodem, un
dirigent dels jueus.
2 Aquest vingué a Jesús de nit, i
li digué: Rabbí, sabem que de Déu
has vingut com a mestre, perquè
ningú no pot fer aquests senyals
que tu fas, si Déu no és amb ell.
3 Jesús respongué i li digué: En
veritat, en veritat et dic que si un
no naix de nou, no pot veure el
regne de Déu.
4 Nicodem li diu: Com pot un
home nàixer quan és vell? ¿Pot
potser entrar per segona vegada
en el ventre de la seva mare i nài-
xer?
5 Jesús respongué: En veritat, en
veritat et dic, si un no naix de l'ai-
gua i de l'Esperit, no pot entrar en
el regne de Déu.
6 Allò que ha nascut de la carn
és carn, i allò que ha nascut de
l'Esperit és esperit.
7 No t'estranyis que t'hagi dit: Us
cal nàixer de nou.
8 El vent bufa on vol i en sents
la remor, però no saps d'on ve ni
a on va. Així és tot aquell que ha
nascut de l'Esperit.
9 Nicodem respongué i li digué:
Com es pot fer això?
10 Jesús respongué i li digué: Tu
ets el mestre d'Israel, i no saps
això?
11 En veritat, en veritat et dic que
parlem allò que sabem, i donem
testimoni d'allò que hem vist; i no
rebeu el nostre testimoni.
12 Si us he dit les coses de la ter-
ra i no creieu, ¿com creureu si us
digués les del cel?
13 I ningú no ha pujat al cel, sinó
el qui baixà del cel, el Fill de l'ho-
me, que és en el cel.
14 I així com Moisès alçà la serp
en el desert, així cal que sigui al-
çat el Fill de l'home:
15 a fi que tot el qui creu en ell
no es perdi, sinó que tingui vida
eterna.
16 Perquè Déu estimà tant el
món, que donà el seu Fill Unigè-
nit a fi que tot el qui creu en ell
no es perdi, sinó que tingui vida
eterna.
17 Perquè Déu no envià el seu Fill
al món per condemnar el món,
sinó a fi que el món sigui salvat
per mitjà d'ell.
18 El qui creu en ell no és con-
demnat, però el qui no hi creu, ja
ha estat condemnat, perquè no ha

cregut en el Nom de l'Unigènit Fill de Déu.

19 I aquesta és la condemnació, que la llum vingué al món, i els homes s'estimaren més la tenebra que la llum, perquè llurs obres eren dolentes.

20 Perquè tot aquell que practica el mal odia la llum, i no ve a la llum per tal que no siguin reprovades les seves obres.

21 Però qui fa la veritat ve a la llum, perquè es manifesti que les seves obres són fetes en Déu.

22 Després d'aquestes coses, Jesús vingué amb els seus deixebles a la terra de Judea, i allà s'estava amb ells, i batejava.

23 I Joan també batejava a Enon prop de Salim, perquè allà hi havia molta aigua; i venien i eren batejats.

24 Perquè Joan encara no havia estat ficat a la presó.

25 Llavors hi hagué una discussió dels deixebles de Joan amb els jueus concernent la purificació.

26 I anaren a Joan, i li digueren: Rabbí, el qui era amb tu a l'altra banda del Jordà, de qui tu vas donar testimoni, heus aquí que bateja i tots van a ell.

27 Joan respongué i digué: Un home no pot rebre res, si no li ha estat donat del cel.

28 Vosaltres mateixos em sou testimonis que vaig dir: No sóc jo el Crist, sinó que sóc enviat davant d'ell.

29 Qui té la núvia és el nuvi, però l'amic del nuvi, que és allà i l'escolta, s'omple de goig en escoltar la veu del nuvi. Per tant, aquest goig meu és complet.

30 Cal que ell creixi, i que jo minvi.

31 El qui ve de dalt és per damunt de tots. El qui és de la terra, de la terra és i de la terra parla. El qui ve del cel és per damunt de tots.

32 Ell dóna testimoni d'allò que ha vist i ha escoltat, i ningú no rep el seu testimoni.

33 El qui ha rebut el seu testimoni ha certificat que Déu és veraç.

34 Perquè el qui Déu ha enviat parla les paraules de Déu, perquè Déu no dóna l'Esperit per mesura.

35 El Pare estima el Fill, i li ha donat totes les coses en la seva mà.

36 El qui creu en el Fill té vida eterna, però el qui desobeeix el Fill no veurà la vida, sinó que la ira de Déu roman damunt d'ell.

4 Llavors, quan el Senyor va saber que els fariseus havien sentit: Jesús fa i bateja més deixebles que Joan

2 –encara que Jesús mateix no
batejava, sinó els seus deixebles–,
3 deixà Judea i se'n tornà a Gali-
lea.

4 I havia de passar per Samaria.
5 Arribà, doncs, a una ciutat de
Samaria anomenada Sicar, prop
del camp que Jacob havia donat
al seu fill Josep.
6 Allà hi havia el pou de Jacob.
Jesús, doncs, fatigat de la camina-
da, es va asseure així vora el pou.
Era vers l'hora sisena.

7 Va venir una dona de Samaria a
pouar aigua. Jesús li diu: Dóna'm
de beure.
8 Ja que els seus deixebles se
n'havien anat a la ciutat a com-
prar menjar.
9 Llavors la dona samaritana
li diu: ¿Com és que tu, que ets
jueu, em demanes de beure a mi,
que sóc una dona samaritana?
–Perquè els jueus no es tracten
amb els samaritans–.

10 Jesús respongué i li digué: Si
coneguessis el do de Déu, i qui és
el qui et diu: Dóna'm de beure, tu
li n'hauries demanat, i ell t'hauria
donat aigua viva.
11 La dona li diu: Senyor, no tens
poal i el pou és profund. ¿D'on
tens aquesta aigua viva?
12 ¿Ets tu més gran que el nos-
tre pare Jacob que ens va donar
aquest pou, i en va beure ell i els
seus fills i els seus ramats?
13 Jesús respongué i li digué: Tot
el qui beu aigua d'aquesta, torna-
rà a tenir set.
14 Però el qui begui de l'aigua
que li donaré, mai més no tindrà
set, sinó que l'aigua que li dona-
ré serà dins d'ell una font d'aigua
que brolla per a vida eterna.
15 La dona li diu: Senyor, dóna'm
aquesta aigua, perquè no tingui set
i no hagi de venir fins aquí a po-
uar.
16 Jesús li diu: Vés, crida el teu
marit, i torna.
17 La dona respongué i digué: No
tinc marit. Jesús li diu: Ho has dit
bé: No tinc marit.
18 Perquè has tingut cinc marits, i
el que ara tens no és el teu marit.
En això has dit veritat.
19 La dona li diu: Senyor, veig
que tu ets profeta.
20 Els nostres pares van adorar
en aquesta muntanya, i vosaltres
dieu que és a Jerusalem el lloc on
cal adorar.
21 Jesús li diu: Creu-me, dona,
que ve l'hora quan ni en aquesta
muntanya ni a Jerusalem adora-
reu el Pare.
22 Vosaltres adoreu allò que no
coneixeu, nosaltres adorem allò

que coneixem, perquè la salvació
ve dels jueus.
23 Però ve l'hora, i és ara, quan
els veritables adoradors adoraran
el Pare en esperit i en veritat, per-
què també el Pare cerca adoradors
d'aquesta mena.
24 Déu és esperit, i els que l'ado-
ren cal que l'adorin en esperit i en
veritat.
25 La dona li diu: Sé que ha de ve-
nir el Messies –anomenat Crist–;
quan vingui, ell ens farà saber to-
tes les coses.
26 Jesús li diu: Sóc jo, el qui parla
amb tu.

27 I en aquest moment van arri-
bar els seus deixebles, i es van es-
tranyar que estigués parlant amb
una dona. Tanmateix, ningú no li
va dir: Què vols? o, Per què parles
amb ella?
28 Llavors la dona deixà la gerra i
se n'anà a la ciutat, i digué a la gent:
29 Veniu, veieu un home que
m'ha dit tot el que he fet. Potser
aquest és el Crist?
30 Van sortir, doncs, de la ciutat, i
anaven vers ell.

31 Mentrestant els deixebles el
pregaven dient: Rabbí, menja.
32 Però ell els digué: Jo tinc un
aliment per menjar que vosaltres
no coneixeu.
33 Els deixebles, doncs, es deien
entre ells: ¿Li deu algú haver por-
tat de menjar?
34 Jesús els diu: El meu aliment
és fer la voluntat del qui m'ha en-
viat, i complir la seva obra.
35 ¿Oi que vosaltres dieu: Encara
quatre mesos, i ve la sega? Heus
aquí, us dic, alceu els vostres
ulls i mireu els camps, que ja són
blancs per a la sega.
36 I el qui sega rep el jornal i re-
cull el fruit per a la vida eterna, a
fi que el qui sembra s'alegri junta-
ment amb el qui sega.
37 Perquè en això és certa la dita:
Un és el qui sembra, i un altre el
qui sega.
38 Jo us he enviat a segar el que
vosaltres no heu treballat; uns al-
tres han treballat, i vosaltres heu
entrat en la seva feina.

39 I molts samaritans d'aquella
ciutat van creure en ell per la
paraula de la dona, que donava
testimoni: M'ha dit tot el que he fet.
40 Per això, quan els samaritans
vingueren a ell, li pregaven que
s'estigués amb ells; i s'hi estigué
dos dies.
41 I molts més van creure per la
paraula d'ell.
42 I deien a la dona: Ja no és pel
que tu has dit que creiem, perquè
nosaltres mateixos l'hem escoltat

i sabem que ell és veritablement
el Salvador del món, el Crist.

43 I després dels dos dies va sortir
d'allà, i se n'anà a Galilea.
44 Perquè Jesús mateix havia tes-
tificat que un profeta no té honor
en la seva terra.
45 Quan arribà a Galilea, els gali-
leus el reberen, havent vist tot el
que havia fet a Jerusalem durant
la festa, perquè ells també havien
anat a la festa.

46 Llavors Jesús anà una altra ve-
gada a Canà de Galilea, on havia
tornat l'aigua en vi. I hi havia un
funcionari reial que tenia el fill
malalt a Cafarnaüm.
47 Aquest, havent escoltat que
Jesús havia vingut de Judea a Ga-
lilea, se n'anà a ell i li suplicava
que baixés i guarís el seu fill, per-
què estava a punt de morir.
48 Llavors Jesús li digué: Si no ve-
ieu senyals i prodigis, no creureu.
49 El funcionari reial li diu: Se-
nyor, baixa abans que es mori el
meu fill.
50 Jesús li diu: Vés, el teu fill viu.
I l'home va creure la paraula que
Jesús li va dir, i se n'anà.
51 I quan ja baixava, els seus ser-
vents el vingueren a trobar, i li do-
naren la nova, dient: El teu fill viu.
52 Llavors els va demanar a qui-
na hora s'havia començat a posar
més bé. I li digueren: Ahir a l'hora
setena se li'n va anar la febre.
53 Llavors el pare s'adonà que
fou en aquella hora en què Jesús
li havia dit: El teu fill viu. I va
creure ell i tota la seva casa.
54 Jesús va fer també aquest se-
gon senyal en venir de Judea a
Galilea.

5 Després d'aquestes coses
s'esqueia una festa dels ju-
eus, i Jesús pujà a Jerusalem.

2 I hi ha a Jerusalem, vora la Por-
ta de les Ovelles, un estany, ano-
menat en hebreu Betesdà, que té
cinc pòrtics.
3 En aquests hi havia ajaguts una
gran multitud de malalts, cecs,
coixos, paralítics, que esperaven
el moviment de l'aigua.
4 Perquè un àngel, cada cert
temps, baixava a l'estany i remo-
via l'aigua. Llavors, el primer que
hi entrava després de la remoguda
de l'aigua, restava guarit de qual-
sevol malaltia que patís.

5 I hi havia allà un home que
feia trenta-vuit anys que estava
malalt.
6 Quan Jesús el veié ajagut i va
saber que ja hi portava molt de
temps, li digué: Vols ser guarit?

7 El malalt li respongué: Senyor,
no tinc ningú que em fiqui dins
l'estany quan és remoguda l'ai-
gua, i mentre jo hi vaig, un altre
hi baixa abans que jo.
8 Jesús li diu: Alça't, pren la teva
llitera, i camina.
9 I immediatament l'home fou
guarit, i prengué la seva llitera, i
caminava. I aquell dia era dissab-
te.
10 Per això els jueus deien al que
havia estat guarit: És dissabte, no
t'és permès de portar la llitera.
11 Els respongué: El qui m'ha
guarit, és el que m'ha dit, pren la
teva llitera i camina.
12 Llavors li van preguntar: Qui
és l'home que t'ha dit, pren la
teva llitera i camina?
13 Però el que havia estat guarit
no sabia qui era, perquè Jesús
s'havia allunyat mentre hi havia
molta gent en aquell indret.

14 Després d'aquestes coses, Je-
sús el trobà en el temple, i li di-
gué: Mira, has estat guarit. No pe-
quis més, no sigui que et vingui
alguna cosa pitjor.
15 L'home se n'anà, i féu saber
als jueus que era Jesús el qui l'ha-
via guarit.
16 I per això els jueus perseguien
Jesús i cercaven de matar-lo, per-
què feia aquestes coses en dissabte.
17 Però Jesús els respongué: El
meu Pare està treballant fins ara, i
jo estic treballant.
18 Per això els jueus cercaven en-
cara més de matar-lo, perquè no
sols trencava el dissabte, sinó que
també deia que Déu era el seu
propi Pare, fent-se ell mateix igual
a Déu.

19 Llavors Jesús respongué i els
digué: En veritat, en veritat us
dic, el Fill no pot fer res d'ell ma-
teix, sinó allò que veu fer al Pare;
perquè allò que ell fa, el Fill tam-
bé ho fa igualment.
20 Perquè el Pare estima el Fill, i li
mostra tot allò que ell fa. I li mos-
trarà obres més grans que aques-
tes, a fi que vosaltres en resteu
meravellats.
21 Perquè així com el Pare res-
suscita els morts i els dóna vida,
així també el Fill dóna vida als qui
vol.
22 Perquè el Pare no judica ningú,
sinó que ha donat tot el judici al
Fill,
23 a fi que tots honorin el Fill com
honoren el Pare. El qui no honora
el Fill no honora el Pare, que l'ha
enviat.

24 En veritat, en veritat us dic:
El qui escolta la meva paraula i
creu al qui m'ha enviat, té vida

eterna, i no va a condemnació,
sinó que ha passat de la mort a la
vida.
25 En veritat, en veritat us dic: Ve
l'hora, i és ara, quan els morts es-
coltaran la veu del Fill de Déu, i
els qui l'escoltin viuran.
26 Perquè així com el Pare té vida
en si mateix, així també ha donat
al Fill de tenir vida en si mateix.
27 I li ha donat també potestat de
fer judici, perquè és Fill de l'ho-
me.
28 No us admireu d'això, perquè
ve l'hora en què tots els qui són
en els sepulcres escoltaran la seva
veu,
29 i sortiran: els qui hauran fet el
bé, a la resurrecció de vida; i els
qui hauran practicat el mal, a la
resurrecció de condemnació.

30 Jo no puc fer res pel meu
compte, tal com escolto, judico. I
el meu judici és just, perquè no
cerco la meva voluntat, sinó la vo-
luntat del Pare, que m'ha enviat.
31 Si jo donés testimoni de mi
mateix, el meu testimoni no seria
verídic.
32 És un altre el qui dóna testimo-
ni de mi, i sé que el testimoni que
dóna de mi és verídic.
33 Vosaltres heu enviat *missatgers*
a Joan, i ell ha donat testimoni de
la veritat.
34 En canvi el testimoni que jo
rebo no prové d'un home, però
dic això perquè sigueu salvats.
35 Aquell era la llàntia encesa i
resplendent, i vosaltres vau voler
alegrar-vos per un moment en la
seva llum.

36 Però jo tinc un testimoni més
gran que el de Joan, perquè les
obres que el Pare em va donar per
complir, aquestes mateixes obres
que jo faig, donen testimoni de
mi, que el Pare m'ha enviat.
37 I el Pare, que m'ha enviat, ell
mateix ha donat testimoni de mi.
I no heu sentit mai la seva veu, ni
heu vist el seu semblant.
38 I no teniu la seva paraula ha-
bitant en vosaltres, perquè no cre-
ieu el qui ell ha enviat.
39 Examineu les Escriptures, per-
què penseu que en elles teniu la
vida eterna, i elles són les que do-
nen testimoni de mi.
40 I no voleu venir a mi a fi que
tingueu vida.

41 No rebo honor dels homes.
42 Però ja us conec, que no teniu
l'amor de Déu en vosaltres.
43 Jo he vingut en el Nom del
meu Pare, i no em rebeu. Si un al-
tre ve en el seu propi nom, aquell
el rebreu.
44 ¿Com podeu creure, si rebeu

honor els uns dels altres, i no cer-
queu l'honor que *prové* de l'únic
Déu?
45 No penseu que jo us acusaré
davant del Pare. N'hi ha un que
us acusa, Moisès, en qui vosaltres
heu posat l'esperança.
46 Perquè si creguéssiu Moisès,
també em creuríeu a mi, perquè
ell va escriure de mi.
47 Però si no creieu els seus es-
crits, ¿com creureu les meves pa-
raules?

6 Després d'aquestes coses,
Jesús se n'anà a l'altra ban-
da del mar de Galilea, el de
Tiberíades.
2 I el seguia una gran multitud,
perquè veien els senyals que feia
sobre els qui estaven malalts.
3 I Jesús pujà a la muntanya, i
seia allí amb els seus deixebles.
4 I era a prop la Pasqua, la festa
dels jueus.

5 Llavors Jesús alçà els ulls i, en
veure que una gran multitud venia
a ell, digué a Felip: On comprarem
pans perquè aquests mengin?
6 I això ho deia per provar-lo, per-
què ell sabia el que havia de fer.
7 Felip li respongué: Dos-cents
denaris de pa no serien prou per-
què en toqués un trosset a cada
un.
8 Un dels seus deixebles, Andreu,
el germà de Simó Pere, li diu:
9 Aquí hi ha un noi que té cinc
pans d'ordi i dos peixos. Però,
què és això per a tants?
10 I Jesús digué: Feu seure la gent.
I en aquell indret hi havia molta
herba. Van seure, doncs, els homes
–el nombre era d'uns cinc mil.

11 I Jesús prengué els pans i, ha-
vent donat gràcies, els distribuí
als deixebles, i els deixebles als
qui estaven reclinats. Igualment
també amb els peixos, tant com
en volien.
12 I quan van estar satisfets, diu
als seus deixebles: Recolliu els
bocins que han sobrat, que no es
faci malbé res.
13 Els van recollir, doncs, i om-
pliren dotze coves amb els bocins
dels cinc pans d'ordi, que van so-
brar als qui havien menjat.

14 Llavors la gent, en veure el se-
nyal que Jesús havia fet, deien:
Aquest és de veritat el profeta que
ha de venir al món.
15 Jesús, doncs, sabent que esta-
ven a punt de venir i endur-se'l
a la força per fer-lo rei, es retirà
novament a la muntanya, ell sol.

16 I en arribar el vespre, els seus
deixebles baixaren al mar.

17 I van pujar a la barca i se n'ana-
ven a l'altra banda del mar, a Ca-
farnaüm. I ja s'havia fet fosc, i Je-
sús encara no havia vingut a ells.
18 I el mar, com que bufava un
vent fort, s'anava encrespant.
19 Llavors, quan havien remat
uns vint-i-cinc o trenta estadis,
van veure Jesús que caminava so-
bre el mar i s'atansava a la barca,
i van tenir por.
20 Però ell els diu: Sóc jo, no tin-
gueu por.
21 Llavors volien prendre'l a la
barca. I de seguit la barca arribà
a la terra on anaven.

22 L'endemà la multitud que ha-
via restat a l'altra banda del mar
s'adonà que no hi havia allí sinó
una barca, en la qual s'embarca-
ren els seus deixebles, i que Jesús
no se n'havia anat amb els seus
deixebles en la barca, sinó que els
seus deixebles se n'havien anat
sols.
23 Altres barques, però, vingue-
ren des de Tiberíades prop del
lloc on havien menjat el pa, des-
prés que el Senyor hagué donat
gràcies.
24 Llavors, quan la multitud veié
que Jesús no era allí, ni tampoc
els seus deixebles, ells també van
pujar a les barques i vingueren a
Cafarnaüm, cercant Jesús.

25 I quan el van trobar a l'altra
banda del mar, li digueren: Rabbí,
quan has arribat aquí?

26 Jesús els respongué i digué: En
veritat, en veritat us dic, em cer-
queu, no perquè heu vist senyals,
sinó perquè heu menjat dels pans
i us heu atipat.
27 Treballeu, no pel menjar que
es fa malbé, sinó pel menjar que
perdura per la vida eterna, el que
us donarà el Fill de l'home. Perquè
a ell, Déu el Pare l'ha segellat.

28 Llavors li digueren: Què hem
de fer per obrar les obres de Déu?
29 Jesús respongué i els digué:
Aquesta és l'obra de Déu, que cre-
gueu en aquell que ell ha enviat.
30 Li digueren llavors: Quin
senyal fas tu, doncs, perquè
vegem i et creguem? Quina obra
fas?
31 Els nostres pares van menjar el
mannà en el desert. Com està es-
crit: Els donà pa del cel per men-
jar.

32 Llavors Jesús els digué: En
veritat, en veritat us dic: No és
Moisès el qui us ha donat el pa
del cel, sinó que és el meu Pare el
qui us dóna el veritable pa del cel.
33 Perquè el pa de Déu és el qui
baixa del cel i dóna vida al món.

34 Li digueren llavors: Senyor, dóna'ns sempre d'aquest pa.

35 I Jesús els digué: Jo sóc el pa de la vida. El qui ve a mi no tindrà fam, i el qui creu en mi no tindrà set mai més.
36 Però ja us he dit que m'heu vist, i no creieu.
37 Tot el que el Pare em dóna vindrà a mi, i el qui ve a mi no el trauré pas fora.
38 Perquè he baixat del cel, no a fer la meva voluntat, sinó la voluntat del qui m'ha enviat.
39 I aquesta és la voluntat del Pare, que m'ha enviat: que no perdi res de tot el que m'ha donat, sinó que ho ressusciti en el darrer dia.
40 I aquesta és la voluntat del qui m'ha enviat: que tot el qui mira el Fill i creu en ell tingui vida eterna; i jo el ressuscitaré al darrer dia.

41 Llavors els jueus murmuraven d'ell, perquè havia dit: Jo sóc el pa que ha baixat del cel.
42 I deien: Aquest, ¿no és Jesús, el fill de Josep, de qui nosaltres coneixem el pare i la mare? ¿Com és que diu: He baixat del cel?

43 Llavors Jesús respongué i els digué: No murmureu entre vosaltres.
44 Ningú no pot venir a mi, si el Pare que m'ha enviat no l'atreu; i jo el ressuscitaré al darrer dia.
45 Està escrit en els Profetes: I tots seran ensenyats per Déu. Tot aquell, doncs, que ha escoltat el Pare i ha après, ve a mi.
46 No és que algú hagi vist el Pare, llevat del qui prové de Déu: ell ha vist el Pare.
47 En veritat, en veritat us dic: El qui creu en mi, té vida eterna.
48 Jo sóc el pa de la vida.
49 Els vostres pares van menjar el mannà en el desert, i van morir.
50 Aquest és el pa que baixa del cel, a fi que el qui en mengi, no mori.
51 Jo sóc el pa vivent que ha baixat del cel: si algú menja d'aquest pa, viurà eternament. I el pa que jo donaré és la meva carn, que jo donaré per a la vida del món.

52 Llavors els jueus discutien entre ells, dient: ¿Com pot aquest donar-nos la *seva* carn per menjar?
53 Llavors Jesús els digué: En veritat, en veritat us dic: si no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no teniu vida en vosaltres.
54 Qui menja la meva carn i beu la meva sang, té vida eterna: i jo el ressuscitaré el darrer dia.

55 Perquè la meva carn és verita-
ble menjar, i la meva sang és veri-
table beguda.
56 Qui menja la meva carn i beu
la meva sang resta en mi, i jo en
ell.
57 Com el Pare vivent m'ha envi-
at, i jo visc pel Pare, així el qui em
menja, també viurà per mi.
58 Aquest és el pa que ha baixat
del cel. No com els vostres pares
que van menjar el mannà, i van
morir: qui menja aquest pa, viurà
eternament.
59 Aquestes coses les va dir en la
sinagoga, quan ensenyava a Ca-
farnaüm.

60 Llavors molts dels seus dei-
xebles, després d'haver escoltat,
van dir: És dur aquest llenguatge!
Qui el pot escoltar?
61 Però Jesús, sabent en si mateix
que els seus deixebles murmura-
ven d'això, els digué: Això us es-
candalitza?
62 ¿*Què,* doncs, si veiéssiu el
Fill de l'home pujant allà on era
abans?
63 L'Esperit és el que dóna vida,
la carn no serveix de res. Les pa-
raules que jo us dic són esperit i
són vida.
64 Però n'hi ha alguns de vosal-
tres que no creuen. Perquè Jesús
sabia des del principi quins eren
els qui no creien, i qui era el qui
el lliuraria.
65 I deia: Per això us he dit que
ningú no pot venir a mi, si no li és
donat del meu Pare.

66 D'ençà d'això, molts dels seus
deixebles se'n tornaren enrere, i
ja no anaven més amb ell.
67 Llavors Jesús digué als dotze:
També vosaltres us en voleu anar?
68 Llavors Simó Pere li respon-
gué: Senyor, a qui anirem? Tu tens
paraules de vida eterna.
69 I nosaltres hem cregut i sabem
que tu ets el Crist, el Fill del Déu
vivent.
70 Jesús els respongué: ¿No us he
elegit jo a vosaltres, els dotze, i un
de vosaltres és un diable?
71 Parlava de Judes Iscariot, *fill*
de Simó, perquè aquest, que era
un dels dotze, l'havia de lliurar.

7 I després d'aquestes coses
Jesús anava per Galilea: car
no volia anar per Judea, per-
què els jueus cercaven de matar-
lo.

2 I era a prop la festa dels jueus,
la de les Cabanes.
3 Li digueren llavors els seus ger-
mans: Marxa d'aquí, i vés a Ju-
dea, a fi que els teus deixebles
també vegin les obres que fas.

4 Perquè ningú no fa res en se-
cret quan vol ser conegut pública-
ment. Si fas aquestes coses, mos-
tra't al món.
5 Perquè ni els seus germans no
creien en ell.

6 Jesús, doncs, els diu: El meu
temps no ha arribat encara, però
el vostre temps és sempre a punt.
7 El món no us pot odiar: però
a mi m'odia, perquè jo dono tes-
timoni sobre ell, que les seves
obres són dolentes.
8 Pugeu-hi vosaltres a aquesta
festa. Jo encara no pujo a aquesta
festa, perquè el meu temps encara
no s'ha complert.
9 I havent-los dit aquestes parau-
les, romangué *encara* a Galilea.
10 Però quan els seus germans
van haver pujat a la festa, lla-
vors ell també hi va pujar, però
no públicament sinó com en se-
cret.

11 I els jueus el cercaven en la
festa, i deien: On és aquell?
12 I hi havia molt murmuri sobre
ell entre les multituds. Els uns
deien: És bo. D'altres deien: No,
sinó que enganya la gent.
13 Tanmateix, ningú no parlava
d'ell en públic, per por dels jueus.

14 I quan ja era la meitat de la
festa, Jesús pujà al temple i ense-
nyava.
15 I els jueus estaven admirats, i
deien: Com és que aquest sap de
lletres, sense haver estudiat?
16 Jesús els respongué i digué: La
meva doctrina no és meva, sinó
del qui m'ha enviat.
17 Si algú vol fer la voluntat d'ell,
coneixerà si la doctrina és de Déu
o si jo parlo pel meu compte.
18 El qui parla pel seu compte,
cerca la pròpia glòria, però qui
cerca la glòria del qui l'ha enviat,
aquest és veraç, i en ell no hi ha
injustícia.
19 ¿No us va donar Moisès la Llei,
i cap de vosaltres no compleix la
Llei? Per què cerqueu de matar-
me?

20 La multitud respongué i digué:
Tens un dimoni. Qui cerca de
matar-te?
21 Jesús respongué i els digué:
Vaig fer una obra, i tots us admi-
reu.
22 Per això Moisès us donà la cir-
cumcisió, no que sigui de Moisès,
sinó dels pares, i en dissabte cir-
cumcideu un home.
23 Si un home rep la circumcisió
en dissabte, a fi de no trencar la
Llei de Moisès, ¿us indigneu con-
tra mi perquè en dissabte he gua-
rit un home sencer?

24 No judiqueu segons l'aparença, sinó judiqueu amb judici just.

25 Llavors alguns dels de Jerusalem deien: ¿No és aquest el qui cerquen de matar?
26 I mira, parla en públic i no li diuen res. ¿Han reconegut de debò els dirigents que aquest és realment el Crist?
27 Però aquest sabem d'on és. En canvi quan vingui el Crist, ningú no sabrà d'on és.

28 Llavors Jesús, mentre ensenyava en el temple, exclamà dient: A mi em coneixeu i sabeu d'on sóc. I no he vingut pel meu compte, sinó que el qui m'ha enviat és veritable, a qui vosaltres no coneixeu.
29 Jo sí que el conec, perquè d'ell vinc, i ell m'ha enviat.
30 Llavors cercaven d'agafar-lo. I ningú no li posà la mà a sobre, perquè encara no havia arribat la seva hora.

31 I molts d'entre la multitud van creure en ell, i deien: Quan vingui el Crist, ¿farà més senyals dels que ha fet aquest?
32 Els fariseus van escoltar la gent que xiuxiuejaven aquestes coses referent a ell. I els fariseus i els principals sacerdots enviaren guardes perquè l'agafessin.
33 Jesús llavors els digué: Encara sóc amb vosaltres una mica de temps, i me'n vaig al qui m'ha enviat.
34 Em cercareu i no *em* trobareu, i allà on jo sóc, vosaltres no podeu venir.
35 Llavors els jueus es digueren entre ells: On deu haver d'anar aquest, que nosaltres no el trobarem? ¿Se n'ha d'anar potser a la diàspora entre els grecs, i instruir els grecs?
36 ¿Què vol dir això que ha dit: Em cercareu i no *em* trobareu, i on jo sóc, vosaltres no podeu venir?

37 L'últim dia, el més gran de la festa, Jesús es posà dret, i exclamà dient: Si algú té set, vingui a mi i begui.
38 El qui creu en mi, com ha dit l'Escriptura, del seu interior brollaran rius d'aigua viva.
39 I va dir això referint-se a l'Esperit que havien de rebre els qui creien en ell: car l'Esperit Sant encara no havia vingut, perquè Jesús encara no havia estat glorificat.
40 Llavors molts de la multitud que havien escoltat aquestes paraules deien: Aquest és veritablement el Profeta.
41 D'altres deien: Aquest és el

Crist. Però uns altres deien: Que
potser ha de venir de Galilea, el
Crist?
42 No ha dit l'Escriptura que el
Crist ha de venir del llinatge de
David, i de Betlem, el poble d'on
era David?
43 Hi hagué, doncs, una divisió
entre la multitud a causa d'ell.
44 I alguns d'ells el volien agafar,
però ningú no li posà les mans a
sobre.

45 Llavors els guardes se'n torna-
ren als principals sacerdots i als
fariseus, i ells els digueren: Per
què no l'heu portat?
46 Els guardes van respondre:
Mai cap home no ha parlat com
aquest home.
47 Llavors els fariseus els contes-
taren: ¿També vosaltres us heu
deixat enganyar?
48 ¿Ha cregut en ell algun dels di-
rigents o dels fariseus?
49 Però aquesta gent que no co-
neix la Llei, són maleïts.
50 Nicodem, el que havia anat a
ell de nit, que era un d'ells, els diu:
51 ¿Judica la nostra Llei un home,
sense primer escoltar-lo i saber
què fa?
52 Van contestar i li digueren: No
ets de Galilea tu també? Investiga-
ho i veuràs que de Galilea no ha
estat alçat cap profeta.
53 I se n'anà cadascú a casa seva.

8 I Jesús se n'anà a la munta-
nya de les Oliveres.
2 I de bon matí tornà una al-
tra vegada al temple, i tot el poble
va acudir a ell. I, havent-se asse-
gut, els instruïa.

3 I els escribes i els fariseus li van
portar una dona que havia estat
sorpresa en adulteri; i la van po-
sar al mig,
4 i li diuen: Mestre, aquesta dona
ha estat sorpresa en l'acte mateix
d'adulteri.
5 I Moisès, en la Llei, ens va ma-
nar d'apedregar aquesta mena de
dones. Tu, doncs, què hi dius?
6 Deien això per posar-li un pa-
rany a fi de tenir de què acusar-lo.
Però Jesús s'ajupí i escrivia a terra
amb el dit sense atendre'ls.
7 I com que ells insistien a
preguntar-li, es dreçà i els digué:
El qui de vosaltres no tingui pecat,
que sigui el primer a llançar-li la
pedra.
8 I, tornant-se a ajupir, continua-
va escrivint a terra.
9 Però ells, havent escoltat *això*
i acusats per la consciència, van
anar sortint un a un, començant
pels més vells, fins als darrers. I
restà només Jesús, i la dona dreta
al mig.

10 I Jesús es dreçà i, no veient
ningú més llevat de la dona, li va
dir: Dona, on són aquells que t'a-
cusaven? Ningú no t'ha condem-
nat?
11 I ella digué: Ningú, Senyor. I
Jesús li digué: Jo tampoc no et
condemno. Vés-te'n, i no pequis
més.

12 Llavors Jesús els va parlar una
altra vegada, dient: Jo sóc la llum
del món, el qui em segueix no ca-
minarà en la fosca, sinó que tin-
drà la llum de la vida.

13 Aleshores els fariseus li digue-
ren: Tu dónes testimoni de tu ma-
teix, el teu testimoni no és verídic.
14 Respongué Jesús i els digué:
Encara que jo dono testimoni de
mi mateix, el meu testimoni és
verídic, perquè sé d'on he vingut
i on vaig, però vosaltres no sabeu
d'on vinc ni on vaig.
15 Vosaltres judiqueu segons la
carn. Jo no judico ningú.
16 I si judiqués jo, el meu judici
seria verídic, perquè no sóc jo sol,
sinó jo i el Pare que m'ha enviat.
17 I en la vostra Llei hi ha escrit
que el testimoni de dos homes és
verídic.
18 Jo sóc el qui dono testimoni de
mi mateix, i el Pare que m'ha en-
viat també dóna testimoni de mi.
19 Li digueren llavors: On és el
teu Pare? Jesús respongué: No em
coneixeu ni a mi, ni el meu Pare.
Si em coneguéssiu a mi, també
coneixeríeu el meu Pare.
20 Jesús va dir aquestes paraules
al lloc de la caixa de les ofrenes,
ensenyant en el temple. I ningú
no el va agafar, perquè encara no
havia arribat la seva hora.

21 Llavors Jesús els tornà a dir: Jo
me'n vaig, i em cercareu, i mori-
reu en el vostre pecat. On jo vaig,
vosaltres no podeu venir.
22 Deien llavors els jueus: ¿Que
potser es vol matar, que diu: On
jo vaig, vosaltres no podeu venir?
23 I els digué: Vosaltres sou de
baix, jo sóc de dalt. Vosaltres sou
d'aquest món, jo no sóc d'aquest
món.
24 Per això us he dit que morireu
en els vostres pecats. Perquè si no
creieu que Jo sóc, morireu en els
vostres pecats.

25 Llavors li deien: Qui ets tu? I
Jesús els digué: Des del principi
us ho estic dient.
26 Tinc moltes coses a dir i a judi-
car de vosaltres; però el qui m'ha
enviat és veraç, i les coses que jo
he escoltat d'ell, les dic al món.
27 No van entendre que els parla-
va del Pare.

28 Llavors Jesús els digué: Quan
haureu alçat enlaire el Fill de l'ho-
me, llavors sabreu que Jo sóc, i
que de mi mateix no faig res, sinó
tal com el meu Pare em va ense-
nyar, dic aquestes coses.
29 I el qui m'ha enviat és amb mi.
El Pare no m'ha deixat sol, perquè
jo faig sempre les obres que li pla-
uen.
30 En dir aquestes paraules, molts
van creure en ell.

31 Llavors Jesús deia als jueus
que havien cregut en ell: Si vosal-
tres persevereu en la meva parau-
la, sou de veritat deixebles meus:
32 i coneixereu la veritat, i la veri-
tat us farà lliures.
33 Li respongueren: Som descen-
dència d'Abraham, i mai no hem
estat esclaus de ningú. ¿Com és
que tu dius: Sereu lliures?
34 Jesús els respongué: En veritat,
en veritat us dic: Tot aquell qui fa
el pecat, és esclau del pecat.
35 I l'esclau no s'està per sempre
en la casa: el fill, *en canvi*, s'hi
està per sempre.
36 Per tant, si el Fill us allibera,
sereu veritablement lliures.
37 Sé que sou descendència d'A-
braham, però cerqueu de matar-
me perquè la meva paraula no té
lloc dins vosaltres.
38 Jo parlo del que he vist estant
amb el meu Pare; i vosaltres, na-
turalment, feu el que heu vist es-
tant amb el vostre pare.

39 Respongueren i li digueren: El
nostre pare és Abraham. Jesús
els diu: Si fóssiu fills d'Abraham,
faríeu les obres d'Abraham.
40 Ara, però, cerqueu de matar-
me, un home que us he dit la veri-
tat que vaig escoltar de Déu. Això
Abraham no ho va fer.
41 Vosaltres feu les obres del vos-
tre pare. Li digueren llavors: No-
saltres no hem estat pas engen-
drats de fornicació; *només* tenim
un pare, Déu.
42 Jesús els digué: Si Déu fos el
vostre Pare, m'estimaríeu a mi,
perquè jo he sortit i he vingut de
Déu. No he vingut de mi mateix,
sinó que ell m'ha enviat.
43 Per què no enteneu el meu
llenguatge? Perquè no podeu es-
coltar la meva paraula.
44 Vosaltres sou del *vostre* pare el
diable, i voleu fer els desitjos del
vostre pare; ell era homicida des
del principi, i no es va mantenir
en la veritat, perquè en ell no hi
ha veritat. Quan parla la mentida,
parla del que li és propi, perquè
és mentider i pare de la mentida.
45 Però com que jo dic la veritat,
no em creieu.
46 Qui de vosaltres em pot acusar

de pecat? I si dic la veritat, ¿per
què no em creieu?
47 El qui és de Déu escolta les pa-
raules de Déu. Per això vosaltres no
escolteu, perquè no sou de Déu.

48 Llavors els jueus van respon-
dre i li digueren: ¿No ho diem bé
nosaltres que tu ets un samarità i
tens un dimoni?
49 Jesús respongué: Jo no tinc cap
dimoni, sinó que honoro el meu
Pare, i vosaltres em deshonoreu.
50 Jo, però, no cerco la meva glò-
ria. Ja hi ha qui *la* cerca i fa justí-
cia.
51 En veritat, en veritat us dic: Si
algú guarda la meva paraula no
veurà mai la mort.
52 Llavors els jueus li digueren:
Ara coneixem que tens un dimo-
ni. Abraham va morir, i també els
profetes, i tu dius: Si algú guarda
la meva paraula, no tastarà mai la
mort.
53 ¿Ets potser tu més gran que el
nostre pare Abraham, que va mo-
rir? I els profetes també van morir.
Qui t'estàs fent a tu mateix?
54 Jesús respongué: Si jo em glo-
rifico a mi mateix, la meva glòria
és no-res. És el meu Pare el qui
em glorifica, el qui vosaltres dieu
que és el vostre Déu,

55 i no l'heu conegut. Jo sí que el
conec. I si digués que no el conec
fóra igual que vosaltres, un men-
tider. Però el conec, i guardo la
seva paraula.
56 Abraham, el vostre pare, s'ale-
grà perquè havia de veure el meu
dia; i el va veure, i s'omplí de
goig.
57 Li digueren llavors els jueus:
Encara no tens cinquanta anys, ¿i
has vist Abraham?
58 Jesús els digué: En veritat, en
veritat us dic: Abans que Abra-
ham existís, Jo sóc.

59 Llavors agafaren pedres per
llançar-les-hi. Però Jesús s'amagà
i va sortir del temple passant pel
mig d'ells, i així se n'anà.

9 I passant, veié un home cec
de naixement.
2 I els seus deixebles li pre-
guntaren, dient: Rabbí, ¿qui va
pecar, aquest o els seus pares,
perquè hagi nascut cec?
3 Jesús respongué: Ni aquest va
pecar ni els seus pares, sinó a fi
que es manifestin en ell les obres
de Déu.
4 A mi em cal fer les obres del
qui m'ha enviat, mentre és de
dia. Ve la nit, quan ningú no pot
treballar.
5 Mentre sóc al món, sóc la llum
del món.

6 Havent dit això, escopí a terra, i va fer fang amb la saliva i va untar el fang sobre els ulls del cec.
7 I li digué: Vés, renta't a la piscina de Siloè –que es tradueix, Enviat–. Se n'hi anà, doncs, i es rentà i tornà veient-hi.
8 Llavors els veïns i els qui abans l'havien vist que era cec, deien: ¿No és aquest el qui seia i demanava almoina?
9 Uns deien: És aquest. Uns altres: Se li assembla. Ell deia: Sóc jo.
10 Li deien, doncs: Com se t'han obert els ulls?
11 Ell respongué i digué: Un home que es diu Jesús va fer fang i em va untar els ulls i em va dir: Vés a la piscina de Siloè i renta't. I hi vaig anar, i després de rentar-me, vaig rebre la vista.
12 Llavors li digueren: On és ell? Diu: No ho sé.

13 Dugueren als fariseus aquell que abans era cec.
14 I era dissabte quan Jesús va fer el fang i li va obrir els ulls.
15 Novament, doncs, també els fariseus li van preguntar com havia rebut la vista. I ell els digué: Em va posar fang sobre els ulls, i em vaig rentar, i hi veig.
16 Llavors alguns dels fariseus deien: Aquest home no és pas de Déu perquè no guarda el dissabte. Altres deien: Com pot un home pecador fer aquesta mena de senyals? I hi havia divisió entre ells.
17 Tornaren a dir al cec: Tu, què dius d'ell, ja que t'ha obert els ulls? I digué: És un profeta.

18 Però els jueus no es cregueren que fos cec i que hagués rebut la vista, fins que van cridar els pares del qui havia rebut la vista,
19 i els van preguntar, dient: ¿És aquest el vostre fill, que vosaltres dieu que va néixer cec? Com és, doncs, que ara hi veu?
20 Els seus pares els respongueren i digueren: Sabem que aquest és el nostre fill i que va néixer cec.
21 Però com és que ara hi veu, no ho sabem, o qui li ha obert els ulls, nosaltres no ho sabem pas. És prou gran. Pregunteu-li: ell parlarà per si mateix.
22 Els seus pares digueren això, perquè tenien por dels jueus; car els jueus ja havien acordat que si algú afirmava que ell era el Crist, fos exclòs de la sinagoga.
23 Per això els seus pares havien dit: És prou gran, pregunteu-li.

24 Llavors van cridar per segona vegada l'home que havia estat cec, i li digueren: Dóna glòria a

Déu. Nosaltres sabem que aquest
home és un pecador.
25 Llavors ell respongué i digué:
Si és pecador, no ho sé. Una cosa
sé: que jo era cec i ara hi veig.
26 I li tornaren a dir: Què et va
fer? Com et va obrir els ulls?
27 Els respongué: Ja us ho he
dit i no n'heu fet cas. Per què ho
voleu tornar a escoltar? ¿És que
també vosaltres voleu ser deixe-
bles d'ell?
28 Llavors el van ultratjar i digue-
ren: Tu ets deixeble d'ell, nosal-
tres som deixebles de Moisès.
29 Nosaltres sabem que Déu ha
parlat a Moisès, però aquest no
sabem d'on és.

30 L'home respongué i els digué:
En això hi ha una cosa estranya,
que vosaltres no sabeu d'on és, i
m'ha obert els ulls.
31 Sabem que Déu no escolta els
pecadors, però si algú és temorós
de Déu i fa la seva voluntat, a
aquest l'escolta.
32 Mai no s'havia sentit a dir que
ningú hagi obert els ulls d'un cec
de naixement.
33 Si aquest no fos de Déu, no po-
dria fer res.
34 Respongueren i li digueren: Tu
del tot vas néixer en pecats, ¿i tu
ens dónes lliçons? I el tragueren
fora.
35 Jesús va sentir que l'havi-
en tret fora, i el trobà i li digué:
¿Creus tu en el Fill de Déu?
36 I ell respongué i digué: ¿Qui és,
Senyor, a fi que cregui en ell?
37 I Jesús li digué: L'has vist, i és
el qui està parlant amb tu.
38 I ell digué: Crec, Senyor. I l'a-
dorà.

39 I Jesús digué: Per a judici jo he
vingut en aquest món, a fi que els
que no hi veuen hi vegin, i els qui
hi veuen es tornin cecs.
40 I *alguns* dels fariseus que eren
amb ell van sentir aquestes parau-
les, i li digueren: ¿També nosaltres
som cecs?
41 Jesús els digué: Si fóssiu cecs,
no tindríeu pecat. Però ara dieu:
Hi veiem; per això el vostre pecat
persisteix.

10 En veritat, en veritat us
dic, el qui no entra per
la porta a la pleta de les
ovelles, sinó que hi salta per un
altre lloc, aquest és un lladre i un
bandoler.
2 Però el qui entra per la porta és
el pastor de les ovelles.
3 A aquest, el porter obre, i les
ovelles escolten la seva veu. I cri-
da les seves pròpies ovelles pel
nom i les mena fora.
4 I quan ha fet sortir les seves

ovelles, camina al seu davant i les
ovelles el segueixen, perquè co-
neixen la seva veu.
5 Però un estrany no el seguiran
pas, sinó que en fugiran, perquè
no coneixen la veu dels estranys.
6 Jesús els digué aquesta compa-
ració, però ells no van entendre
de què els parlava.

7 Llavors Jesús els tornà a dir: En
veritat, en veritat us dic, jo sóc la
porta de les ovelles.
8 Tots els qui han vingut abans de
mi són lladres i bandolers, però
les ovelles no els han escoltat.
9 Jo sóc la porta: si algú entra per
mi, serà salvat, i entrarà i sortirà,
i trobarà pasturatge.
10 El lladre no ve sinó per robar
i matar i destruir. Jo he vingut a
fi que tinguin vida, i que tinguin
abundància.

11 Jo sóc el bon pastor, el bon
pastor posa la seva vida per les
ovelles.
12 Però el llogat, que no és pastor
i que no és propietari de les ove-
lles, veu venir el llop i deixa les
ovelles i fuig. I el llop les arrapa i
esgarria les ovelles.
13 El llogat fuig perquè és un llo-
gat, i tant se li'n dóna de les ove-
lles.
14 Jo sóc el bon pastor, i conec les
meves *ovelles,* i les meves *ovelles*
em coneixen.
15 De la mateixa manera que el
Pare em coneix, jo també conec el
Pare; i poso la meva vida per les
ovelles.
16 I tinc altres ovelles que no són
d'aquesta pleta, aquestes també
les he de portar. I escoltaran la
meva veu, i hi haurà un sol ramat
i un sol pastor.
17 Per això el Pare m'estima,
perquè jo poso la meva vida per
tornar-la a prendre.
18 Ningú no me la pren, sinó que
jo mateix la poso. Tinc potestat de
posar-la, i tinc potestat de tornar-
la a agafar. Aquest és el manament
que he rebut del meu Pare.

19 Llavors hi hagué novament
una divisió entre els jueus a causa
d'aquestes paraules.
20 I molts d'ells deien: Té un di-
moni i delira, ¿per què us l'escol-
teu?
21 Uns altres deien: Aquestes pa-
raules no són pas les d'un endi-
moniat. ¿Pot un dimoni obrir els
ulls dels cecs?

22 I se celebrava a Jerusalem la
festa de la Dedicació, i era hivern.
23 I Jesús caminava pel temple,
sota el pòrtic de Salomó.
24 Llavors els jueus el van rodejar

i li deien: ¿Fins quan tindràs per-
plexa la nostra ànima? Si tu ets el
Crist, digues-nos-ho clarament.
25 Jesús els respongué: Us ho he
dit, i no ho creieu. Les obres que
jo faig en el Nom del meu Pare,
aquestes donen testimoni de mi.
26 Però vosaltres no creieu, per-
què no sou de les meves ovelles,
com us he dit.
27 Les meves ovelles escolten la
meva veu, i jo les conec, i em se-
gueixen.
28 I jo els dono vida eterna, i mai
no es perdran, i ningú no les arra-
bassarà de la meva mà.
29 El meu Pare que me les ha
donat, és més poderós que tots,
i ningú no les pot arrabassar de la
mà del meu Pare.
30 Jo i el Pare som u.

31 Llavors els jueus van tornar a
agafar pedres per apedregar-lo.
32 Jesús els replicà: Us he mostrat
moltes bones obres de part del
meu Pare. Per quina d'aquestes
obres m'apedregueu?
33 Els jueus li replicaren, dient:
No t'apedreguem per cap obra
bona, sinó per blasfèmia, i perquè
tu, que ets un home, et fas Déu.

34 Jesús els respongué: ¿No està
escrit en la vostra Llei: Jo he dit:
sou déus?
35 Si anomenà déus aquells als
quals es va adreçar la paraula de
Déu, i l'Escriptura no pot ser anul-
·lada,
36 ¿al qui el Pare va santificar i
enviar al món, vosaltres li dieu:
Blasfemes, perquè he dit: Sóc Fill
de Déu?
37 Si no faig les obres del meu
Pare, no em cregueu;
38 però si les faig, i no em cre-
ieu a mi, creieu les obres, perquè
conegueu i cregueu que el Pare és
en mi, i jo en ell.

39 Llavors van intentar novament
d'agafar-lo, i se'ls escapà de les
mans.
40 I se'n va tornar a l'altre costat
del Jordà, al lloc on primer bate-
java Joan, i s'hi estigué.
41 I molts vingueren a ell, i deien:
Joan no va fer cap senyal, però
tot el que Joan va dir d'aquest era
veritat.
42 I allà molts van creure en ell.

11 I hi havia un malalt ano-
menat Llàtzer, de Betà-
nia, el poble de Maria i
de la seva germana Marta.
2 I era Maria la que va ungir el
Senyor amb ungüent i li eixugà
els peus amb els seus cabells; el
seu germà Llàtzer estava malalt.
3 Les germanes, doncs, li enviaren

a dir: Senyor, heus aquí, aquell qui
estimes està malalt.
4 I Jesús, havent escoltat això,
digué: Aquesta malaltia no és de
mort, sinó per a la glòria de Déu,
a fi que el Fill de Déu sigui glorifi-
cat per mitjà seu.

5 I Jesús estimava Marta, i la seva
germana, i Llàtzer.
6 Quan escoltà, doncs, que estava
malalt, llavors encara va roman-
dre dos dies en el lloc on era.
7 Llavors, després d'això, diu als
deixebles: Tornem a Judea.
8 Els deixebles li diuen: Rabbí,
ara els jueus intentaven apedre-
gar-te, ¿i hi vas una altra vegada?

9 Jesús respongué: No són dotze
les hores del dia? Si un camina de
dia, no ensopega, perquè veu la
llum d'aquest món.
10 Però si algú camina de nit, enso-
pega, perquè no hi ha llum en ell.
11 Va dir aquestes paraules, i des-
prés d'això els diu: El nostre amic
Llàtzer s'ha adormit, però vaig a
desvetllar-lo.

12 Els seus deixebles, doncs, *li* di-
gueren: Senyor, si s'ha adormit, es
posarà bo.
13 Però Jesús havia parlat de la
seva mort, però ells es van pensar
que parlava del dormir del son.
14 Llavors Jesús els digué clara-
ment: Llàtzer és mort.
15 I m'alegro per vosaltres que jo
no hi era, a fi que cregueu. Però
anem a ell.
16 Aleshores Tomàs, l'anomenat
Dídim, digué als seus companys:
Anem-hi també nosaltres, a morir
amb ell.

17 Llavors quan Jesús hi arribà,
va trobar que ja feia quatre dies
que era en el sepulcre.
18 I Betània era prop de Jerusa-
lem, a uns quinze estadis,
19 i molts dels jueus havien anat
a Marta i Maria, a consolar-les pel
seu germà.
20 Llavors quan Marta va sentir
que Jesús arribava, anà a trobar-lo;
i Maria s'estigué asseguda a casa.

21 Llavors Marta digué a Jesús:
Senyor, si haguessis estat aquí, el
meu germà no hauria mort.
22 Però fins i tot ara sé que tot el
que demanis a Déu, Déu t'ho do-
narà.
23 Jesús li diu: El teu germà res-
suscitarà.
24 Li diu Marta: Sé que ressusci-
tarà en la resurrecció, en el darrer
dia.
25 Jesús li digué: Jo sóc la resur-
recció i la vida; el qui creu en mi,
encara que mori, viurà.

26 I tot el qui viu i creu en mi, no
morirà mai. Creus això?
27 Li diu: Sí, Senyor, jo he cregut
que tu ets el Crist, el Fill de Déu,
que has vingut al món.

28 I després de dir això, se n'anà
i va cridar la seva germana Maria,
i li digué en secret: El Mestre és
aquí i et crida.
29 Ella, en sentir-ho, s'alçà ràpi-
dament i anà cap a ell.
30 I Jesús encara no havia arribat
al poble, sinó que era al mateix
lloc on Marta l'havia anat a tro-
bar.
31 Els jueus, doncs, que eren
amb ella a la casa i la consola-
ven, en veure Maria que s'alçava
de pressa i sortia, la van seguir, i
deien: Se'n va al sepulcre per plo-
rar allà.

32 Llavors, quan Maria arribà on
era Jesús i el veié, va caure als
seus peus, dient-li: Senyor, si ha-
guessis estat aquí, el meu germà
no s'hauria mort.
33 Llavors Jesús, quan la veié
plorant i que els jueus que havien
vingut amb ella també ploraven,
es va commoure en l'esperit i es
contorbà.
34 I digué: On l'heu posat? Li di-
uen: Senyor, vine a veure-ho.
35 Jesús plorà.
36 Llavors deien els jueus: Mireu
com l'estimava.
37 Però alguns d'ells deien: ¿No
podia ell, que va obrir els ulls del
cec, fer també que aquest no mo-
rís?

38 Llavors Jesús es tornà a com-
moure interiorment, i anà al se-
pulcre. Era una cova amb una pe-
dra posada damunt.
39 Jesús diu: Traieu la pedra.
Marta, la germana del mort, li
diu: Senyor, ja fa pudor, perquè és
de quatre dies.
40 Jesús li diu: No t'he dit que si
creus veuràs la glòria de Déu?
41 Llavors tragueren la pedra d'on
era el mort. Jesús alçà els ulls en-
laire, i digué: Pare, et dono gràcies
perquè m'has escoltat.
42 Jo sé que sempre m'escoltes,
però ho he dit per la gent que
m'envolta, a fi que creguin que tu
m'has enviat.
43 I havent dit aquestes paraules,
cridà amb veu forta: Llàtzer, vine
a fora!
44 I el mort va sortir, lligat de
peus i mans amb benes, i la cara
embolcallada amb un sudari. Je-
sús els diu: Deslligueu-lo i deixeu-
lo anar.

45 Llavors molts dels jueus que
havien vingut a Maria i havien

vist el que Jesús havia fet, van
creure en ell.
46 Però alguns d'ells se n'anaren
als fariseus i els van contar el que
Jesús havia fet.

47 Llavors els principals sacerdots
i els fariseus van reunir el consell,
i deien: Què fem? Perquè aquest
home fa molts senyals.
48 Si el deixem fer, tots creuran
en ell, i vindran els romans i ens
suprimiran el lloc i la nació.
49 Però un d'ells, Caifàs, que
era gran sacerdot aquell any, els
digué: Vosaltres no compreneu
res.
50 No teniu en compte que ens
convé més que un sol home mori
pel poble que no pas que es perdi
tota la nació.
51 Això, però, no ho digué per
pròpia iniciativa, sinó que, essent
el gran sacerdot d'aquell any, pro-
fetitzà que Jesús havia de morir
per la nació,
52 i no sols per la nació, sinó
també per reunir en un els fills de
Déu dispersos.

53 Per tant, d'ençà d'aquell dia,
acordaren de matar-lo.
54 Jesús, doncs, ja no caminava
obertament entre els jueus, sinó
que va marxar d'allí cap a la regió
de vora del desert, a una ciutat
anomenada Efraïm, i s'hi estigué
amb els seus deixebles.

55 I era a prop la Pasqua dels ju-
eus, i molts del camp van pujar a
Jerusalem abans de la Pasqua, per
purificar-se.
56 Llavors cercaven Jesús, i es de-
ien entre ells estant en el temple:
Què us sembla? ¿Oi que no vindrà
a la festa?
57 I els principals sacerdots i els
fariseus havien donat ordre que si
algú sabia on era, ho declarés, per
tal d'agafar-lo.

12 Llavors Jesús, sis dies
abans de la Pasqua,
anà a Betània, on era
Llàtzer, el qui havia mort, i que
ell havia ressuscitat d'entre els
morts.
2 Allí li van fer un sopar; i Mar-
ta servia, i Llàtzer era un dels qui
eren a taula amb ell.
3 Llavors Maria prengué una lliu-
ra d'ungüent de nard pur, molt
car, i va ungir els peus de Jesús,
i li eixugà els peus amb els seus
cabells. I la casa s'omplí de la fra-
gància de l'ungüent.

4 Aleshores un dels seus deixe-
bles, Judes Iscariot, *fill* de Simó,
el qui l'havia de lliurar, diu:
5 ¿Per què no s'ha venut aquest

ungüent per tres-cents denaris i s'ha donat als pobres?

6 Però això ho va dir no pas perquè li importessin els pobres sinó perquè era lladre, i com que tenia la caixa dels diners, prenia el que s'hi ficava.

7 Llavors Jesús digué: Deixa-la, ha guardat això per al dia de la meva sepultura.

8 Perquè els pobres sempre els teniu entre vosaltres, però a mi no em teniu sempre.

9 Llavors una gran multitud dels jueus va saber que era allà, i vingueren no sols per Jesús sinó també per veure Llàtzer, a qui havia ressuscitat d'entre els morts.

10 I els principals sacerdots resolgueren de matar també Llàtzer,

11 perquè a causa d'ell molts dels jueus s'apartaven, i creien en Jesús.

12 L'endemà, la gran multitud que havia vingut a la festa, quan van sentir que Jesús venia a Jerusalem,

13 van agafar branques de les palmeres, i el van sortir a rebre i cridaven: Hosanna! Beneït el qui ve en el Nom del Senyor, el Rei d'Israel!

14 I Jesús va trobar un pollí d'ase, i s'hi assegué damunt, com està escrit:

15 No temis filla de Sió. Heus aquí, el teu Rei ve assegut en un pollí de somera.

16 Primer els seus deixebles no van entendre aquestes coses, però quan Jesús fou glorificat, llavors van recordar que aquestes coses havien estat escrites d'ell, i que les hi van fer.

17 Llavors la multitud que havia estat amb ell quan cridà Llàtzer del sepulcre i el ressuscità d'entre els morts donaven testimoni.

18 I per això la multitud sortia a rebre'l, perquè havien sentit dir que ell havia fet aquest senyal.

19 Els fariseus, doncs, es deien entre ells: ¿Veieu com no hi aconseguiu res? Heus aquí, el món se n'ha anat darrere d'ell.

20 I hi havia alguns grecs entre els que havien pujat per adorar durant la festa;

21 aquests, doncs, van anar a Felip, el de Betsaida de Galilea, i li demanaven dient: Senyor, volem veure Jesús.

22 Felip anà i ho diu a Andreu, i tot seguit Andreu i Felip ho diuen a Jesús.

23 I Jesús els respongué, dient:

Ha arribat l'hora que el Fill de
l'home sigui glorificat.
24 En veritat, en veritat us dic: Si
el gra de blat que cau a terra no
mor, resta ell sol; però si mor, por-
ta molt de fruit.
25 Qui estima la seva vida, la
perdrà; i qui odia la seva vida en
aquest món, la guardarà per a la
vida eterna.
26 Si algú em serveix, que em se-
gueixi, i on jo sóc, també hi serà
el meu servent. I si algú em ser-
veix, el Pare l'honrarà.
27 Ara la meva ànima està con-
torbada, ¿i què diré? Pare salva'm
d'aquesta hora? Però per això he
arribat a aquesta hora.
28 Pare, glorifica el teu Nom. Lla-
vors vingué una veu del cel: L'he
glorificat, i encara el glorificaré.

29 Llavors la multitud que era allà
i ho havia sentit deia que havia
estat un tro. Altres deien: Li ha
parlat un àngel.
30 Jesús respongué i digué: No és
pas per mi que ha vingut aquesta
veu, sinó per vosaltres.
31 Ara és el judici d'aquest món,
ara el príncep d'aquest món serà
llançat fora.
32 I jo, quan sigui enlairat de la
terra, atrauré tothom a mi.
33 Això ho deia indicant amb qui-
na mena de mort havia de morir.
34 La multitud li respongué: No-
saltres hem escoltat de la Llei
que el Crist roman per sempre. ¿I
com és que tu dius: Cal que el Fill
de l'home sigui enlairat? Qui és
aquest Fill de l'home?
35 Llavors Jesús els digué: Encara
per una mica de temps la llum és
amb vosaltres. Camineu mentre
teniu la llum, a fi que la tenebra
no us sorprengui; perquè el qui
camina en la tenebra no sap on
va.
36 Mentre teniu la llum, creieu
en la llum, a fi que sigueu fills
de la llum. Jesús va dir aquestes
paraules, i se n'anà i s'amagà
d'ells.

37 I malgrat que havia fet tants
senyals davant d'ells, no creien
en ell.
38 A fi que es complís la parau-
la que digué el profeta Isaïes: Se-
nyor, ¿qui ha cregut el nostre mis-
satge? I ¿a qui s'ha revelat el braç
del Senyor?
39 Per això no podien creure, per-
què també digué Isaïes:
40 Ha encegat els seus ulls, i ha
endurit el seu cor, no sigui que hi
vegin amb els ulls, i comprenguin
amb el seu cor, i es converteixin, i
els guareixi.
41 Isaïes digué això quan veié la
seva glòria, i parlà d'ell.

42 Tanmateix, però, també entre
els principals, molts van creure
en ell; encara que a causa dels
fariseus no ho confessaven, per-
què no els traguessin de la sina-
goga.
43 Car s'estimaven més la glòria
dels homes que no pas la glòria
de Déu.

44 I Jesús exclamà i digué: El qui
creu en mi, no creu en mi, sinó en
el qui m'ha enviat.
45 I el qui em veu a mi, veu aquell
qui m'ha enviat.
46 Jo, la llum, he vingut al món a
fi que tot el qui creu en mi no resti
en la tenebra.
47 I si algú escolta les meves pa-
raules i no creu, jo no el judico:
perquè no he vingut a judicar el
món, sinó per salvar el món.
48 El qui em rebutja i no rep les
meves paraules, té el qui el ju-
dica: la paraula que he parlat,
aquesta el judicarà al darrer
dia.
49 Perquè jo no he parlat per prò-
pia iniciativa, sinó que el Pare que
m'ha enviat, ell em va donar ma-
nament del que he de dir i del que
he de parlar.
50 I sé que el seu manament és
vida eterna. Així que les coses
que jo parlo, les parlo tal com el
Pare m'ha dit.

13 I abans de la festa de
la Pasqua, sabent Jesús
que havia arribat la seva
hora d'anar-se'n d'aquest món al
Pare, havent estimat els seus que
eren al món, els estimà fins a la fi.

2 I a l'hora de sopar, quan el dia-
ble ja havia ficat en el cor de Ju-
des Iscariot, *fill* de Simó, que el
lliurés,
3 sabent Jesús que el Pare li havia
donat totes les coses a les mans,
i que de Déu havia sortit i a Déu
tornava,
4 s'alçà del sopar, i es tragué el
mantell, i havent pres una tovallo-
la se la cenyí.
5 Després va ficar aigua en el gi-
brell, i començà a rentar els peus
dels deixebles i a eixugar-los amb
la tovallola que duia cenyida.

6 Llavors arriba a Simó Pere, i
aquest li diu: Senyor, ¿tu em ren-
tes els peus?
7 Jesús respongué i li digué: El
que jo faig, ara tu no ho entens,
però ho entendràs després.
8 Pere li diu: No, mai no em renta-
ràs els peus. Jesús li respongué: Si
no et rento, no tens part amb mi.
9 Simó Pere li diu: Senyor, no sols
els meus peus, sinó també les
mans i el cap.
10 Jesús li diu: El qui s'ha banyat

només cal que es renti els peus,
perquè tot ell és net. I vosaltres
esteu nets, encara que no tots.
11 Perquè sabia qui l'havia de
lliurar; per això digué: No tots es-
teu nets.

12 Quan, doncs, els hagué rentat
els peus, va prendre el seu man-
tell, tornà a seure i els va dir: ¿En-
teneu el que us he fet?
13 Vosaltres m'anomeneu el Mes-
tre i el Senyor, i ho dieu bé, per-
què ho sóc.
14 Si jo, doncs, el Senyor i el Mes-
tre, us he rentat els peus, també
vosaltres us heu de rentar els
peus els uns als altres.
15 Perquè us he donat exemple, a
fi que vosaltres també feu tal com
jo he fet amb vosaltres.
16 En veritat, en veritat us dic:
Un servent no és més gran que el
seu senyor, ni l'enviat és més gran
que el qui el va enviar.
17 Si sabeu aquestes coses, sou
feliços si les feu.

18 No parlo pas de tots vosaltres.
Jo conec els qui he elegit, però és
a fi que l'Escriptura es compleixi:
El qui menja el pa amb mi ha ai-
xecat contra mi el seu taló.
19 Des d'ara us ho dic, abans que
s'esdevingui, a fi que quan s'es-
devindrà, cregueu que Jo sóc.
20 En veritat, en veritat us dic: El
qui rep el qui jo enviaré, em rep a
mi: i qui em rep a mi, rep aquell
qui m'ha enviat.

21 Quan Jesús hagué dit aquestes
coses, es contorbà en l'esperit, i
va declarar i digué: En veritat, en
veritat us dic, que un de vosaltres
em lliurarà.
22 Llavors els deixebles es mira-
ven els uns als altres, sense saber
de qui parlava.
23 I un dels seus deixebles, el qui
Jesús estimava, seia reclinat al si
de Jesús.
24 Llavors Simó Pere li féu senyal
perquè preguntés qui era aquest
de qui parlava.
25 I ell, tombant-se sobre el pit de
Jesús, li diu: Senyor, qui és?
26 Jesús respongué: És aquell a
qui jo donaré el bocí sucat. I ha-
vent sucat el bocí, el donà a Judes
Iscariot, fill de Simó.
27 I després del bocí, llavors Sa-
tanàs entrà en ell. Llavors Jesús li
diu: El que fas, fes-ho de pressa.
28 Però, cap dels qui seien a taula
no va entendre per què li havia dit
això.
29 Perquè com que Judes tenia la
caixa dels diners, alguns pensa-
ven que Jesús li havia dit: Compra
el que ens cal per a la festa, o que
donés alguna cosa als pobres.

30 Llavors, havent pres el bocí de pa, sortí immediatament; i era de nit.

31 Quan, doncs, hagué sortit, Jesús diu: Ara és glorificat el Fill de l'home, i Déu és glorificat en ell.
32 Si Déu és glorificat en ell, Déu també el glorificarà en si mateix, i el glorificarà ben aviat.

33 Fillets, encara sóc amb vosaltres per una mica. Em cercareu, i com vaig dir als jueus: On jo vaig, vosaltres no hi podeu venir, també ara us ho dic a vosaltres.
34 Us dono un manament nou, que us estimeu els uns als altres. Com us he estimat, estimeu-vos també els uns als altres.
35 En això coneixeran tots que sou deixebles meus, si teniu amor entre vosaltres.

36 Simó Pere li diu: Senyor, on vas? Jesús li respongué: Allà on vaig, ara no em pots seguir, però em seguiràs més tard.
37 Pere li diu: Senyor, per què no et puc seguir ara mateix? Posaré la meva vida per tu.
38 Jesús li respongué: Posaràs la teva vida per mi? En veritat, en veritat et dic: No cantarà el gall fins que no m'hagis negat tres vegades.

14 Que no es pertorbi el vostre cor. Creieu en Déu, creieu també en mi.
2 En la casa del meu Pare hi ha moltes estances, si no *fos així*, us ho hauria dit. Vaig a preparar un lloc per a vosaltres.
3 I si me'n vaig i us preparo un lloc, tornaré i us prendré amb mi, perquè on jo sóc, també hi sigueu vosaltres.
4 I sabeu on jo vaig, i també sabeu el camí.

5 Tomàs li diu: Senyor, no sabem on vas, ¿i com en podem saber el camí?
6 Jesús li diu: Jo sóc el camí i la veritat i la vida: ningú no ve al Pare sinó per mi.
7 Si m'haguéssiu conegut, també hauríeu conegut el meu Pare. I des d'ara el coneixeu, i l'heu vist.

8 Felip li diu: Senyor, mostra'ns el Pare, i en tenim prou.
9 Jesús li diu: ¿Tant de temps que sóc amb vosaltres, i no m'has conegut, Felip? El qui m'ha vist a mi, ha vist el Pare. ¿I com és que dius: Mostra'ns el Pare?
10 ¿No creus que jo *sóc* en el Pare, i el Pare és en mi? Les paraules que jo us parlo, no les parlo per pròpia iniciativa: el Pare, que està en mi, ell fa les obres.

11 Creieu-me que jo *sóc* en el Pare,
i el Pare en mi. Si més no, creieu-
me per les obres mateixes.

12 En veritat, en veritat us dic:
El qui creu en mi, també ell farà
les obres que jo faig, i en farà de
més grans que aquestes, perquè
jo vaig al meu Pare.
13 I tot el que demaneu en el meu
Nom, ho faré, a fi que el Pare si-
gui glorificat en el Fill.
14 Si demaneu alguna cosa en el
meu Nom, jo ho faré.

15 Si m'estimeu, guardeu els
meus manaments.
16 I jo pregaré el Pare, i us donarà
un altre Encoratjador perquè resti
amb vosaltres per sempre:
17 l'Esperit de la veritat, a qui el
món no pot rebre perquè no el
veu ni el coneix. Però vosaltres
el coneixeu, perquè habita amb
vosaltres, i serà en vosaltres.
18 No us deixaré orfes, torno a
vosaltres.
19 Encara una mica, i el món ja
no em veurà més, però vosaltres
em veureu. Perquè jo visc, vosal-
tres també viureu.
20 En aquell dia coneixereu que
jo sóc en el meu Pare, i vosaltres
en mi i jo en vosaltres.
21 Qui té els meus manaments i
els guarda, aquest és el qui m'esti-
ma. I el qui m'estima serà estimat
pel meu Pare, i jo l'estimaré i em
manifestaré a ell.

22 Li diu Judes, no l'Iscariot: Se-
nyor, ¿què ha passat perquè t'ha-
gis de manifestar a nosaltres i no
pas al món?
23 Jesús respongué i li va dir: Si
algú m'estima, guardarà la meva
paraula, i el meu Pare l'estimarà,
i vindrem a ell i farem estada amb
ell.
24 El qui no m'estima no guarda
les meves paraules, i la paraula
que escolteu no és meva, sinó del
Pare que m'ha enviat.

25 Us he dit aquestes coses estant
amb vosaltres.
26 Però l'Encoratjador, l'Esperit
Sant, que el Pare enviarà en el
meu Nom, ell us ensenyarà totes
les coses i us farà recordar tot el
que us he dit.

27 La pau us deixo, la meva pau
us dono. Jo us la dono, no pas
com el món la dóna. Que el vostre
cor no es pertorbi, ni s'espanti.

28 Heu escoltat que jo us he dit:
Me'n vaig i torno a vosaltres. Si
m'estiméssiu, us alegraríeu perquè
he dit: Me'n vaig al Pare, perquè el
meu Pare és més gran que jo.

29 I us ho he dit ara, abans que
s'esdevingui, perquè quan s'hagi
esdevingut, cregueu.

30 Ja no parlaré gaire amb vo-
saltres, perquè ve el príncep d'a-
quest món; i en mi no hi té res.
31 Però és perquè el món conegui
que estimo el Pare i que obro tal
com el Pare m'ha manat. Alceu-
vos, anem-nos-en.

15 Jo sóc el cep veritable,
i el meu Pare és el
vinyater.
2 Tot sarment que en mi no porta
fruit, el talla, i el que porta fruit,
el neteja, a fi que porti més fruit.
3 Vosaltres ja sou nets per la pa-
raula que us he parlat.
4 Resteu en mi, i jo en vosaltres.
Així com el sarment no pot portar
fruit per ell mateix si no resta en
el cep, així tampoc vosaltres si no
resteu en mi.
5 Jo sóc el cep, vosaltres els sar-
ments. El qui resta en mi, i jo en
ell, aquest porta molt de fruit:
perquè sense mi no podeu fer
res.
6 Si algú no resta en mi, és llançat
a fora com el sarment i s'asseca.
I els apleguen i els llancen al foc i
cremen.
7 Si resteu en mi, i les meves
paraules resten en vosaltres, de-
manareu el que voldreu i us serà
concedit.
8 En això és glorificat el meu
Pare: que porteu molt de fruit. I
sereu els meus deixebles.

9 Com el Pare m'ha estimat, així
també jo us he estimat: resteu en
el meu amor.
10 Si guardeu els meus mana-
ments, restareu en el meu amor,
tal com jo he guardat els mana-
ments del meu Pare i resto en el
seu amor.
11 Us he dit aquestes coses a fi
que el meu goig resti en vosaltres
i el vostre goig sigui complet.

12 Aquest és el meu manament,
que us estimeu els uns als altres,
tal com jo us he estimat.
13 Ningú no té un amor més gran
que aquest, que algú posi la seva
vida a favor dels seus amics.
14 Vosaltres sou els meus amics,
si feu tot el que jo us mano.
15 Ja no us dic servents, perquè el
servent no sap allò que fa el seu
amo. A vosaltres us he dit amics,
perquè tot el que he escoltat de
part del meu Pare, us ho he fet
conèixer.
16 No m'heu elegit vosaltres a mi,
sinó que jo us he elegit a vosaltres,
i us he posat perquè aneu i porteu
fruit, i el vostre fruit perduri; a fi

que tot allò que demaneu al Pare
en el meu Nom, us ho doni.
17 Això us mano: Que us estimeu
els uns als altres.

18 Si el món us odia, sapigueu
que m'ha odiat a mi primer que a
vosaltres.
19 Si fóssiu del món, el món es-
timaria allò que és seu. Però com
que no sou del món, sinó que jo
us he elegit del món, per això el
món us odia.
20 Recordeu la paraula que jo us
he dit: Un servent no és més gran
que el seu amo. Si a mi m'han per-
seguit, també us perseguiran a vo-
saltres; si han guardat la meva pa-
raula, també guardaran la vostra.
21 Però tot això us ho faran per
causa del meu Nom, perquè no
coneixen aquell qui m'ha enviat.
22 Si no hagués vingut i no els
hagués parlat, no tindrien pecat,
però ara no tenen excusa del seu
pecat.
23 El qui m'odia a mi, també odia
el meu Pare.
24 Si no hagués fet entre ells
aquestes obres que ningú altre
no ha fet, no tindrien pecat. Ara,
però, les han vist, i m'odien a mi
i el meu Pare.
25 Però és perquè es compleixi la
paraula escrita en la Llei d'ells:
M'han odiat sense motiu.
26 Quan vingui l'Encoratjador,
que jo us enviaré des del Pare,
l'Esperit de la veritat, que proce-
deix del Pare, ell donarà testimoni
de mi.
27 I vosaltres doneu també testi-
moni, perquè sou amb mi des del
principi.

16 Us he dit aquestes coses
perquè no us escanda-
litzeu.
2 Us expulsaran de les sinago-
gues, i fins ve l'hora que tot el qui
us mati pensarà que ofereix un
servei a Déu.
3 I us faran això perquè no han
conegut el Pare ni a mi.
4 Però us ho he dit, perquè quan
arribi l'hora recordeu que jo us
havia parlat d'aquestes coses. No
us les vaig dir des del principi,
perquè era amb vosaltres.

5 Però ara me'n vaig a aquell qui
m'ha enviat, i ningú de vosaltres
no em pregunta: On vas?
6 Sinó que la tristesa ha omplert
el vostre cor perquè us he dit
aquestes coses.
7 Però us dic la veritat, us con-
vé que jo me'n vagi perquè si no
me'n vaig, l'Encoratjador no vin-
drà a vosaltres; però si me'n vaig,
us l'enviaré.
8 I quan ell vingui reprovarà el

món de pecat, i de justícia, i de ju-
dici:
9 de pecat, perquè no creuen en
mi;
10 de justícia, perquè vaig al meu
Pare, i ja no em veureu;
11 i de judici, perquè el príncep
d'aquest món ja ha estat judicat.

12 Encara tinc moltes coses a dir-
vos, però ara mateix no les podeu
suportar.
13 Però quan vingui ell, l'Esperit
de la veritat, us guiarà a tota la
veritat, perquè no parlarà pel seu
compte, sinó que dirà tot allò que
escolti, i us farà saber les coses
que han de venir.
14 Ell em glorificarà, perquè rebrà
del meu i us ho farà saber.
15 Tot allò que té el Pare és meu.
Per això he dit que rebrà del meu
i us ho farà saber.

16 Una mica, i no em veureu, i
una altra mica, i em veureu, per-
què me'n vaig al Pare.
17 Llavors *alguns* dels seus deixe-
bles es digueren entre ells: ¿Què
és això que ens diu: Una mica, i
no em veureu, i una altra mica, i
em veureu, i: Perquè me'n vaig al
Pare?
18 Deien, doncs: ¿Què és això
que diu: Una mica? No entenem
el que diu.
19 Llavors Jesús conegué que li
volien preguntar, i els va dir: ¿Us
feu preguntes entre vosaltres so-
bre això que he dit: Una mica, i
no em veureu, i una altra mica, i
em veureu?
20 En veritat, en veritat us dic, que
vosaltres plorareu i gemegareu,
mentre el món s'alegrarà; i
vosaltres tindreu angúnia, però la
vostra angúnia es tornarà en goig.
21 La dona, quan ha d'infantar,
té angúnia perquè ha arribat la
seva hora, però quan ha nascut el
fill, ja no es recorda més del sofri-
ment, pel goig que hagi nascut un
home al món.
22 També vosaltres, doncs, ara
teniu angúnia, però us tornaré a
veure i el vostre cor s'alegrarà, i
ningú no us prendrà el vostre goig.
23 I en aquell dia no em pregun-
tareu res. En veritat, en veritat us
dic, que qualsevol cosa que de-
maneu al Pare en el meu Nom, us
la donarà.
24 Fins ara no heu demanat res
en el meu Nom. Demaneu i re-
breu, perquè el vostre goig sigui
complet.

25 Us he dit aquestes coses en
figures, però ve l'hora que ja no
us parlaré en figures, sinó que us
parlaré clarament del Pare.
26 En aquell dia demanareu en el

meu Nom, i no us dic que jo pregaré el Pare per vosaltres,
27 ja que el Pare mateix us estima, perquè vosaltres m'heu estimat, i heu cregut que jo he sortit de Déu.
28 He sortit del Pare i he vingut al món; novament deixo el món i me'n torno al Pare.

29 Li diuen els seus deixebles: Heus aquí, ara parles clarament, i parles sense cap figura.
30 Ara sabem que saps totes les coses i no et cal que ningú et pregunti. En això creiem que has sortit de Déu.
31 Jesús els va respondre: Ara creieu?
32 Heus aquí, ve l'hora, i ara ha arribat, que sereu dispersats cadascú pel seu cantó, i em deixareu sol. Però no estic sol, perquè el Pare és amb mi.
33 Us he dit aquestes coses a fi que en mi tingueu pau. En el món tindreu tribulació, però tingueu confiança, jo he vençut el món.

17 Jesús va dir aquestes paraules, i alçà els ulls al cel i digué: Pare, ha arribat l'hora. Glorifica el teu Fill, perquè també el teu Fill et glorifiqui,
2 segons la potestat que li has donat sobre tota la humanitat, a fi que a tot el que li has donat, els doni la vida eterna.
3 I aquesta és la vida eterna: que et coneguin a tu, l'únic veritable Déu, i el qui tu has enviat, Jesu-Crist.
4 Jo t'he glorificat a la terra. He complert l'obra que m'has donat a fer.
5 I ara glorifica'm tu, Pare, al teu costat amb la glòria que tenia amb tu abans que el món existís.

6 He manifestat el teu Nom als homes que m'has donat del món. Eren teus i me'ls has donat, i han guardat la teva paraula.
7 Ara han reconegut que totes les coses que m'has donat vénen de tu,
8 perquè els he donat les paraules que m'has donat, i ells les han rebut, i han reconegut de veritat que he sortit de tu, i han cregut que tu m'has enviat.

9 Jo prego per ells. No prego pel món, sinó per aquells que m'has donat, perquè són teus.
10 I tot el meu és teu, i el teu és meu, i sóc glorificat en ells.
11 I ja no estic més en el món, però ells estan en el món, i jo vinc a tu. Pare sant, guarda'ls en el teu Nom, els qui m'has donat, a fi que siguin u, com nosaltres.

12 Mentre jo era amb ells en el
món, jo els guardava en el teu
Nom. He protegit els que m'has
donat, i cap d'ells no s'ha perdut
sinó el fill de perdició, a fi que es
complís l'Escriptura.

13 Però ara vinc a tu, i dic aques-
tes coses en el món perquè tin-
guin en ells el meu goig complet.
14 Jo els he donat la teva paraula,
i el món els ha odiat, perquè no
són del món, com jo tampoc no
sóc del món.
15 No prego que els treguis del
món, sinó que els guardis del
maligne.
16 No són del món, com jo tam-
poc no sóc del món.
17 Santifica'ls en la teva veritat:
la teva paraula és veritat.
18 Així com m'has enviat al món,
jo també els he enviat al món.
19 I per ells jo em santifico a mi
mateix, a fi que ells també siguin
santificats en veritat.

20 I no prego solament per
aquests, sinó també pels qui creu-
ran en mi per la seva paraula.
21 A fi que tots siguin u; com tu
en mi, Pare, i jo en tu, que també
ells siguin u en nosaltres, perquè
el món cregui que tu m'has envi-
at.
22 I jo els he donat la glòria que
m'has donat, a fi que siguin u,
com nosaltres som u.
23 Jo en ells, i tu en mi, a fi que
siguin perfeccionats en u, i per-
què el món conegui que tu m'has
enviat i que els has estimat com
m'has estimat a mi.

24 Pare, els qui m'has donat, vull
que també siguin amb mi on jo
sóc, perquè vegin la meva glòria
que m'has donat, perquè m'has
estimat des d'abans de la funda-
ció del món.

25 Pare just, el món no t'ha cone-
gut, però jo t'he conegut, i aquests
han conegut que tu m'has enviat.
26 I els he fet conèixer el teu Nom
i els *el* faré conèixer, a fi que l'a-
mor amb què m'has estimat sigui
en ells, i jo en ells.

18 Havent dit això, Jesús va
sortir amb els seus dei-
xebles cap a l'altre costat
del torrent de Cedró, on hi havia
un hort, i hi va entrar ell i els seus
deixebles.

2 I Judes, el qui el lliurava, co-
neixia també aquell lloc, perquè
Jesús s'hi havia reunit sovint amb
els seus deixebles.
3 Judes, doncs, havent pres la
cohort de soldats i uns guardes

dels principals sacerdots i dels fariseus, se n'hi anà amb llanternes, torxes i armes.

4 Llavors Jesús, sabent tot el que
li venia sobre, va sortir i els digué:
Qui cerqueu?
5 Li respongueren: Jesús el Natza-
rè. Jesús els diu: Jo sóc. I Judes, el
qui el lliurava, també era amb ells.
6 Quan, doncs, Jesús els hagué
dit: Jo sóc, es feren enrere i van
caure per terra.
7 Llavors els tornà a preguntar:
Qui cerqueu? I ells digueren: Je-
sús el Natzarè.
8 Jesús respongué: Us he dit que
sóc jo. Si, doncs, em cerqueu a mi,
deixeu que aquests se'n vagin.
9 A fi que es complís la paraula
que havia dit: Dels qui m'has do-
nat, no n'he perdut ni un.

10 Llavors Simó Pere, que tenia
una espasa, la desembeinà i va
colpir el criat del gran sacerdot, i
li tallà l'orella dreta. El nom del
criat era Malcus.
11 Llavors Jesús digué a Pere:
Fica la teva espasa a la beina. La
copa que m'ha donat el Pare, ¿no
l'he de beure?

12 Llavors la cohort de soldats, el
tribú i els guardes dels jueus van
agafar Jesús i el van lligar.
13 I primer el van dur a Annàs,
que era sogre de Caifàs, el qual
era gran sacerdot aquell any.
14 I Caifàs era el qui havia acon-
sellat als jueus: És convenient que
un sol home mori pel poble.

15 I Simó Pere seguia Jesús, i
també un altre deixeble; aquest
deixeble era conegut del gran sa-
cerdot, i entrà amb Jesús al pati
del gran sacerdot.
16 I Pere s'havia quedat a fora,
vora la porta. Llavors l'altre dei-
xeble, el qui era conegut del gran
sacerdot, sortí i parlà amb la por-
tera, i féu entrar Pere.
17 Llavors la minyona portera
diu a Pere: ¿No ets tu també dels
deixebles d'aquest home? I ell
diu: No ho sóc!
18 I els criats i els guardes s'esta-
ven drets vora un caliu que havi-
en encès, perquè feia fred i s'es-
calfaven; Pere també s'estava dret
amb ells, escalfant-se.

19 Llavors el gran sacerdot va
interrogar Jesús sobre els seus
deixebles i sobre la seva doctrina.
20 Jesús li respongué: Jo he par-
lat obertament al món, jo sempre
he ensenyat en la sinagoga i en el
temple, on els jueus es reuneixen
sempre, i no he dit res d'amagat.
21 Per què em preguntes? Pregun-

ta als qui m'han escoltat, què els
vaig explicar. Heus aquí, ells sa-
ben el que he dit.

22 I després de dir això, un dels
guardes que era allí donà una
bufetada a Jesús, dient: ¿Així
respons al gran sacerdot?
23 Jesús li respongué: Si he parlat
malament, dóna prova del mal.
Però, si he parlat bé, per què em
pegues?
24 Llavors Annàs l'envià lligat a
Caifàs, el gran sacerdot.

25 I Simó Pere s'estava dret escal-
fant-se; llavors li digueren: ¿No
ets tu també un dels seus deixe-
bles? Ell ho negà, i digué: No ho
sóc.
26 Un dels criats del gran sacer-
dot, parent d'aquell a qui Pere ha-
via tallat l'orella, *li* diu: ¿No t'he
vist a l'hort amb ell?
27 Pere, doncs, ho va negar una
altra vegada, i a l'instant un gall
va cantar.

28 Llavors van dur Jesús de casa
de Caifàs al pretori. I era de ma-
tinada; i ells no van entrar en el
pretori per no contaminar-se, a fi
de poder menjar la Pasqua.
29 Pilat, doncs, sortí a fora cap a
ells i digué: Quina acusació por-
teu contra aquest home?
30 Respongueren i li digueren: Si
aquest no fos un malfactor, no te
l'hauríem lliurat.
31 Llavors Pilat els digué: Pre-
neu-lo vosaltres i judiqueu-lo
segons la vostra llei. Els jueus,
llavors, li digueren: A nosaltres
no ens és permès d'executar nin-
gú.
32 A fi que es complís la paraula
de Jesús, que havia dit indicant
de quina mena de mort havia de
morir.

33 Llavors Pilat tornà a entrar al
pretori, i va cridar Jesús i li digué:
¿Tu ets el Rei dels jueus?
34 Jesús li respongué: ¿Dius això
de per tu mateix, o altres t'ho han
dit de mi?
35 Pilat respongué: ¿Que potser
sóc jueu, jo? La teva nació i els
principals sacerdots t'han lliurat a
mi. Què has fet?
36 Jesús respongué: El meu reg-
ne no és d'aquest món. Si el meu
regne fos d'aquest món, els meus
servents lluitarien perquè no fos
lliurat als jueus. Ara però, el meu
regne no és d'aquí.

37 Llavors Pilat li digué: Així
doncs, tu ets rei? Jesús respongué:
Tu dius que jo sóc Rei. Jo per això
he nascut, i per això he vingut al
món: per donar testimoni de la

veritat. Tot el qui és de la veritat
escolta la meva veu.
38 Pilat li diu: Què és la veritat? I
havent dit això, tornà a sortir cap
als jueus i els diu: Jo no trobo cap
causa de condemna en ell.
39 Però és costum vostre que us
alliberi un *presoner* per la Pasqua.
¿Voleu, doncs, que us alliberi el
Rei dels jueus?
40 Llavors tots van tornar a cridar
dient: Aquest no, sinó Barrabàs! I
Barrabàs era un bandoler.

19 Llavors Pilat prengué Je-
sús i el va assotar.
2 I els soldats van trenar
una corona d'espines, la hi posa-
ren al cap, i el revestiren amb un
mantell de porpra;
3 i deien: Salut, Rei dels jueus! I li
donaven bufetades.

4 Llavors Pilat va tornar a sortir
a fora, i els diu: Heus aquí, us el
duc a fora perquè sapigueu que
no trobo en ell cap causa de con-
demna.
5 Llavors Jesús va sortir a fora
portant la corona d'espines i el
mantell de porpra. I *Pilat* els diu:
Heus aquí l'home!

6 Llavors, quan el van veure els
principals sacerdots i els guardes,
van cridar dient: Crucifica'l, cru-
cifica'l! Pilat els diu: Preneu-lo
vosaltres i crucifiqueu-lo, perquè
jo no trobo en ell causa de con-
demna.
7 Els jueus li respongueren: No-
saltres tenim una llei, i segons
la nostra llei ha de morir, perquè
s'ha fet Fill de Déu.

8 Llavors, quan Pilat va sentir
aquestes paraules, va tenir encara
més por;
9 i va entrar novament al pretori,
i diu a Jesús: D'on ets tu? Però Je-
sús no li tornà resposta.
10 Llavors Pilat li diu: ¿A mi no
em parles? ¿No saps que tinc po-
testat per crucificar-te, i tinc po-
testat per alliberar-te?
11 Jesús respongué: No tindries
cap potestat contra mi, si no
t'hagués estat donada de dalt. Per
això, el qui m'ha lliurat a tu té un
pecat més gran.

12 D'ençà d'això Pilat intentava
d'alliberar-lo, però els jueus cri-
daven dient: Si alliberes aquest,
no ets amic del Cèsar. Tot aquell
que es fa rei s'oposa al Cèsar.
13 Quan Pilat va sentir aquestes
paraules, va dur Jesús a fora, i
s'assegué en el tribunal, en el lloc
que s'anomena Enllosat, i en he-
breu Gabbatà.
14 I era la Preparació de la Pas-

qua, vers l'hora sisena. I diu als
jueus: Heus aquí el vostre Rei!
15 Però ells van cridar: Fora, fora!
Crucifica'l! Pilat els diu: ¿El vostre
Rei, haig de crucificar? Els princi-
pals sacerdots respongueren: No
tenim rei fora del Cèsar.
16 Llavors, doncs, els el va lliurar
perquè fos crucificat. I van agafar
Jesús, i se'l van endur.

17 I, portant la seva creu, sortí cap
a l'indret anomenat Lloc del Cra-
ni, que en hebreu es diu Gòlgota,
18 on el van crucificar, i amb ell
uns altres dos, un a cada costat i
Jesús al mig.

19 I Pilat va escriure també un rè-
tol, i el va posar sobre la creu. La
inscripció era: Jesús el Natzarè, el
Rei dels jueus.
20 Aquest rètol, doncs, el van lle-
gir molts dels jueus, perquè el lloc
on Jesús fou crucificat era prop de
la ciutat, i era escrit en hebreu, en
grec i en llatí.
21 Llavors els principals sacerdots
dels jueus deien a Pilat: No escri-
guis: El Rei dels jueus; sinó que,
ell va dir: Sóc Rei dels jueus.
22 Pilat respongué: El que he es-
crit, he escrit.

23 Llavors quan els soldats ha-
gueren crucificat Jesús, van pren-
dre els seus vestits i en van fer
quatre parts, una part per a cada
soldat, i també la túnica. Però la
túnica era sense costura, teixida
d'una peça de dalt a baix.
24 Per això es van dir entre ells:
No l'esquincem, sinó sortegem-
la, a veure de qui serà, a fi que
es complís l'Escriptura que diu:
Es repartiren els meus vestits, i
es jugaren a la sort la meva roba.
Això, doncs, és el que van fer els
soldats.

25 I vora la creu de Jesús s'esta-
ven la seva mare i la germana de
la seva mare, Maria de Cleofàs, i
Maria Magdalena.
26 I Jesús, en veure la seva mare,
i al seu costat el deixeble que
ell estimava, diu a la seva mare:
Dona, heus aquí el teu fill.
27 Després diu al deixeble: Heus
aquí la teva mare. I des d'alesho-
res el deixeble la va rebre a casa
seva.

28 Després d'això, sabent Jesús
que ja s'havien complert totes les
coses, a fi que es complís l'Escrip-
tura, diu: Tinc set.
29 *Allà* doncs hi havia una gerra
plena de vinagre; i van xopar una
esponja amb vinagre, i la van lli-
gar en un hisop, i la van atansar a
la seva boca.

30 Quan, doncs, Jesús hagué pres
el vinagre, va dir: S'ha complert! I
inclinant el cap, lliurà l'esperit.

31 Com que era la Preparació, a fi
que els cossos no restessin sobre
la creu durant el dissabte –perquè
aquell dissabte era una gran
diada–, els jueus van demanar
a Pilat que els trenquessin les
cames i els traguessin.
32 Llavors hi anaren els soldats, i
van trencar les cames del primer
i de l'altre que havia estat crucifi-
cat amb ell.

33 Però en arribar a Jesús, com
que van veure que ja era mort, no
li van trencar les cames,
34 sinó que un dels soldats li va
travessar el costat amb una llança,
i de seguit en sortí sang i aigua.
35 I el qui ho ha vist n'ha donat
testimoni, i el seu testimoni és
autèntic, i ell sap que diu la veritat
a fi que vosaltres cregueu.
36 Perquè aquestes coses s'esdevin-
gueren per tal que es complís l'Es-
criptura: No li serà trencat cap os.
37 I encara una altra Escriptura
diu: Miraran el qui van traspassar.

38 I després d'aquestes coses, Jo-
sep d'Arimatea, que era deixeble
de Jesús, però d'amagat per por
dels jueus, va demanar a Pilat
d'endur-se el cos de Jesús, i Pilat
ho va permetre. Hi anà, doncs, i
s'endugué el cos de Jesús.
39 I hi va anar també Nicodem,
el qui primerament havia vingut a
Jesús de nit, i va portar una mes-
cla de mirra i àloe, com unes cent
lliures.
40 Prengueren, doncs, el cos de
Jesús, i el van embolcallar amb
benes juntament amb les espècies
aromàtiques, segons és costum de
sepultar entre els jueus.

41 I en el lloc on fou crucificat hi
havia un hort, i a l'hort un sepul-
cre nou on encara no havia estat
posat ningú.
42 Allà, doncs, a causa de la Pre-
paració dels jueus, van posar Je-
sús, perquè el sepulcre era a prop.

20 I el primer *dia* de la set-
mana, Maria Magdale-
na va anar al sepulcre
de matí, quan encara era fosc, i va
veure la pedra treta del sepulcre.
2 Llavors corre i se'n va a Simó
Pere i a l'altre deixeble que Jesús
estimava, i els diu: S'han endut
del sepulcre el Senyor, i no sabem
on l'han posat.

3 Llavors Pere va sortir, i l'altre
deixeble, i van anar al sepulcre.
4 I tots dos corrien plegats, però

l'altre deixeble corregué més de pressa que Pere i arribà primer al sepulcre.
5 I es va ajupir i va veure les benes esteses, però no hi entrà.
6 Llavors hi arriba Simó Pere, que el seguia, i entrà en el sepulcre, i veu les benes esteses,
7 i el sudari que havia estat sobre el seu cap, no pas estès amb les benes, sinó enrotllat en un lloc a part.
8 Llavors també hi va entrar l'altre deixeble, el qui havia arribat primer al sepulcre, i ho va veure i va creure.
9 Perquè encara no havien entès l'Escriptura, que calia que ell ressuscités d'entre els morts.
10 Llavors els deixebles se'n van tornar a casa.

11 Però Maria s'estava fora, plorant a la vora del sepulcre. Tot plorant s'ajupí *per mirar* dins el sepulcre,
12 i veu dos àngels vestits de blanc, asseguts l'un al cap i l'altre als peus d'on havia estat posat el cos de Jesús.
13 I ells li diuen: Dona, per què plores? Els diu: Perquè s'han endut el meu Senyor, i no sé on l'han posat.
14 I havent dit això, es va girar enrere i va veure Jesús allà dret, però no sabia que fos Jesús.
15 Jesús li diu: Dona, per què plores? Qui cerques? Ella, suposant que era l'hortolà, li diu: Senyor, si tu te l'has emportat, digues-me on l'has posat, i jo me l'enduré.
16 Jesús li diu: Maria. I ella es girà i li diu: Rabboní –és a dir, Mestre–.

17 Jesús li diu: No m'agafis, perquè encara no he pujat al meu Pare. Però vés als meus germans, i digues-los: Pujo al meu Pare i al vostre Pare, i al meu Déu i al vostre Déu.
18 Maria Magdalena va i fa saber als deixebles que havia vist el Senyor, i les coses que li havia dit.

19 Llavors quan era el vespre d'aquell dia primer de la setmana, i mentre les portes d'on eren reunits els deixebles eren tancades per por dels jueus, vingué Jesús, i es posà al mig i els diu: Pau a vosaltres.
20 I havent dit això, els mostrà les mans i el costat. Els deixebles, doncs, es van alegrar en veure el Senyor.

21 Llavors Jesús els tornà a dir: Pau a vosaltres. Així com el Pare m'ha enviat, jo també us envio a vosaltres.

22 I després de dir això, bufà i els
diu: Rebeu l'Esperit Sant.
23 Als qui perdoneu els pecats,
els són perdonats; als qui els re-
tingueu, els són retinguts.

24 Però Tomàs, un dels dotze, l'a-
nomenat Dídim, no era amb ells
quan Jesús vingué.
25 Llavors els altres deixebles li
deien: Hem vist el Senyor. Però ell
els digué: Si no veig en les seves
mans el senyal dels claus, i no
fico el meu dit en el senyal dels
claus, i no fico la meva mà en el
seu costat, no ho creuré pas.

26 I al cap de vuit dies els seus
deixebles tornaven a ser a dins, i
Tomàs *era* amb ells. Jesús ve, es-
tant les portes tancades, es posà
al mig i digué: Pau a vosaltres.
27 Després diu a Tomàs: Porta
el teu dit aquí i mira les meves
mans. I porta la teva mà i fica-la
en el meu costat. I no siguis incrè-
dul, sinó creient.
28 I Tomàs respongué, i li digué:
Senyor meu i Déu meu!
29 Jesús li diu: Perquè m'has vist,
Tomàs, has cregut. Feliços els qui
no han vist, i han cregut.

30 Jesús encara va fer molts altres
senyals davant dels seus deixebles,
que no són escrits en aquest llibre.
31 Però aquests han estat escrits
perquè cregueu que Jesús és el
Crist, el Fill de Déu, i perquè cre-
ient tingueu vida en el seu Nom.

21 Després d'aquestes co-
ses, Jesús es tornà a
manifestar als deixe-
bles vora el mar de Tiberíades, i
es manifestà així.
2 Eren junts Simó Pere i Tomàs,
l'anomenat Dídim, i Natanael de
Canà de Galilea, i els *fills* de Ze-
bedeu, i uns altres dos dels seus
deixebles.
3 Simó Pere els diu: Me'n vaig a
pescar. Li diuen: Nosaltres també
venim amb tu. Van sortir i van pu-
jar de seguit a la barca, i aquella
nit no van agafar res.

4 I quan ja es feia de matí, Jesús es
presentà a la riba, encara que els
deixebles no sabien que era Jesús.
5 Llavors Jesús els diu: Nois,
¿no teniu res per menjar? Li van
respondre: No.
6 I els digué: Caleu la xarxa a la
banda dreta de la barca, i en tro-
bareu. La hi van calar, doncs, i ja
no la podien treure a causa de l'a-
bundor de peixos.
7 Aleshores aquell deixeble que
Jesús estimava diu a Pere: És el
Senyor. Llavors Simó Pere, en sen-
tir que era el Senyor, es posà la

túnica, perquè anava despullat, i
es va llançar al mar.
8 I els altres deixebles van arri-
bar en la barca –perquè no eren
gaire lluny de terra, només uns
dos-cents colzes–, arrossegant la
xarxa dels peixos.

9 Llavors, quan van baixar a terra,
van veure un caliu de brases pre-
parat, i peix posat al damunt, i pa.
10 Jesús els diu: Porteu dels pei-
xos que heu agafat ara.
11 Simó Pere va pujar i va
arrossegar la xarxa a terra, plena
de cent cinquanta-tres peixos
grossos. I malgrat que eren tants,
la xarxa no es va esquinçar.

12 Jesús els diu: Veniu, esmor-
zeu. I cap dels deixebles no go-
sava preguntar-li: Qui ets tu?, sa-
bent que era el Senyor.
13 Jesús, llavors, ve i pren el pa i
els el dóna, i amb el peix igualment.
14 Aquesta *era* ja la tercera vega-
da que Jesús es manifestà als seus
deixebles després d'haver ressus-
citat d'entre els morts.

15 Llavors quan hagueren esmor-
zat, Jesús diu a Simó Pere: Simó,
fill de Jonàs, ¿m'estimes més que
aquests? Li diu: Sí, Senyor, tu saps
que et tinc afecte. Li diu: Pastura
els meus anyells.
16 Li torna a dir per segona ve-
gada: Simó, *fill* de Jonàs, ¿m'es-
times? Li diu: Sí, Senyor, tu saps
que et tinc afecte. Li diu: Sigues
pastor de les meves ovelles.
17 Li diu la tercera vegada: Simó,
fill de Jonàs, em tens afecte? Pere
es va entristir perquè li havia dit
la tercera vegada: Em tens afecte?
I li digué: Senyor, tu saps totes les
coses, tu saps que et tinc afecte.
Jesús li diu: Pastura les meves
ovelles.
18 En veritat, en veritat et dic:
Quan eres jove et cenyies tu ma-
teix i anaves on volies, però quan
siguis vell, estendràs les teves
mans i un altre et cenyirà i et durà
on no vols.
19 Això ho digué indicant amb
quina mort havia de glorificar
Déu. I havent dit això, li diu:
Segueix-me.

20 I Pere, girant-se, veu que els
seguia el deixeble que Jesús esti-
mava, el mateix que en el sopar
s'havia reclinat sobre el seu pit, i *li*
digué: Senyor, qui és el qui et lliu-
ra?
21 En veure'l, Pere diu a Jesús:
Senyor, i aquest què?
22 Jesús li diu: Si vull que ell resti
fins que jo vingui, a tu què? Tu
segueix-me.
23 Es va escampar, doncs, aquest

rumor entre els germans, que aquell deixeble no moriria. Però Jesús no li digué que no moriria, sinó: Si vull que ell resti fins que jo vingui, a tu què?

24 Aquest és el deixeble que dóna testimoni d'aquestes coses, i les ha escrit, i sabem que el seu testimoni és verídic.
25 I encara hi ha moltes altres coses que Jesús va fer, que si fossin escrites una per una, em sembla que ni el mateix món no podria encabir els llibres que s'haurien d'escriure. Amén.

Societat Bíblica **Trinitària**

Tyndale House, Dorset Road
London, SW19 3NN, England

Correu-e:
informacio@societatbiblicatrinitaria.cat

www.societatbiblicatrinitaria.cat

Codi del producte: **CATJN**

ISBN 978 1 86228 378 7

9 781862 283787